

॥ वरद उस्त प्रभु तमारो, सदाय रडेजो जवनसडारो ॥

॥ अध्यात्म ॥

(आध्यात्मिक विकासनी नवी ज क्षितिज भोलतुं मासिक)

संस्थापक : परम पूज्य योगेश्वरज

प्रकाशक : सर्वमंगल येरिटेभल ट्रस्ट

आद्य तंत्री : श्री नारायण ज्ञानी

संपादक : श्री तरला देसाई-डॉ. अरुणा ठाकर

व्यवस्थापक : श्री आशिष वी. गोडिल P.966 466 9052

मुद्रण : वृन्दा लूपेन्द्र पटेल, OLD L.I.G 167, आनंदनगर, भावनगर-५

लेखो भोकलवानुं स्थान : ३०१/मूर्तिधाम ड्रीम्स, भगवती नर्सरीनी बाजुमां,
डी.के.पटेल डोल सामे, नारणपुरा, अमदावाढ-१३

अध्यात्म' ईमेल अड्रेस : avgohil1@gmail.com

वेब साईट 'SWARGAROHAN.ORG'

ग्राहकोने 'ग्राहक नंबर' सरनामा साथे लभवामां आवे छे ते नोंधी लेवो.

'अध्यात्म' दर मासनी १ तारीजे प्रसिद्ध थशे.

आ अंकना टाईटल पेईज साथे कुल पानां ६८.

छूटक नकल ८-००। दस वर्ष माटे २५०/-

विदेशमां वार्षिक ३। १६५०/-। दस वर्ष माटे १६,५००/-

'अध्यात्म'मां अध्यात्मविषयक लेखो, भजनो, गीतो आवकार्य छे.

'अध्यात्म'नुं वार्षिक लवाजम बंध करेल छे. तेने बढले नवा बननार ग्राहके
ओछामां ओछा बे वर्षनुं लवाजम ३। ५०/- भरवानुं रडेशे.

आ लवाजम ड्राफ्ट अथवा मनीऑर्डरथी नीयेना सरनामे भोकलवानुं रडेशे :

सर्वमंगल येरिटेभल ट्रस्ट

'स्वर्गरोहण', दांता रोड, अंबाज. ता. दांता, ज. : बनासकांठा

पिन कोड : ३८५११० फोन नं. ०२७४८-२६२२६८

॥ विनम्रतानुं ऐश्वर्य ॥

ज्ञानेश्वरने कोईअे पूछ्युं; 'तमारुं नाम शुं छे?' उत्तर
मळ्यो 'ज्ञानदेव'. पासे ज अेक महिष (पाडो) छतो, तेना
तरफ संकेत करी, तेषे कहुं; 'अहीं तो आ ज ज्ञानदेव
छे.' दिवसभर भियारो ज्ञाननो भोजो वेंढार्या करे छे.
'कडो देवता, शुं आप पण अेवा ज ज्ञानदेव छे?'

ज्ञानदेवे कहुं; 'छा, छा. अेमां संदेह ज कयां छे? आ तो
मारो ज आत्मा छे. आनामां अने मारामां कोई भेद नथी.'
आ सांभलतां कोईअे मश्करी करवा माटे पाडानी पीठ पर
सटासट लाठी मारी दीधी अने ज्ञानदेवने पूछ्युं के; 'आ लाठी
तमने जडर वागी छशे.' ज्ञानदेवे कहुं; 'छा'. अने पोतानुं
शरीर उधाडी बतावी दीधुं, तेना पर सोणो ठीकी छती !

परंतु छज अे लोकोनी आंभो भूली नछोती. अेक
ब्राह्मणदेवता बोल्या; 'आ पाडो तमारा जेवो ज छे तो
तमे जेवी ज्ञाननी वातो कडो छो, अेवी आना द्वारा पण
कडेवडावो.' ज्ञानदेवे पाडानी पीठ पर छथ मूक्यो. छथ
मूकातां ज अे पाडो 'उँ'नुं उच्यारण करीने वेदमंत्र
बोलवा लाग्यो. आ यमत्कार जेई पैठणना विद्वान
ब्राह्मणो स्तब्ध थई गया. तेओअे हवे ज्ञाण्युं के आ
साधारण मनुष्य नथी, कोई महत्मा छे. भगवाननी
विलूति छे. पछी तो बधाअे अेनी यरणवंदना करी अने
जयजयकार कर्यो.

पण ज्ञानदेवे तो अति नम्रताथी कहुं; 'आ सर्व आप
लोकोनां यरणोनु प्रताप छे. हुं तो अेक क्षुद्र बाणक छुं.'

—अनुवाद (सन्तं सुशान्तं सततं नमामि)

॥ ॐ योगेश्वराय नमः ॥ ॥ ॐ मा सर्वेश्वर्यै नमः ॥

॥ आ अंकनी विशेषता ॥
परम पूज्य 'मा' सर्वेश्वरीनो टीक्षादिन
(ता. १८ જાન્યુઆરી, ૧૯૭૯)

‘શ્રીશૈલ પર્વત પરના મલ્લિકાર્જુનના સુંદર, શાંત સ્થળમાં એમના (પૂ.શ્રી‘મા’ના) સંસ્કારોનો સમુદય થવાથી એમને કોઈપણ પ્રકારના પૂર્વસંકલ્પ કે કોઈપણ પ્રકારની પૂર્વયોજના વિના ટીક્ષા આપવાનો અવસર ઉપસ્થિત થયો. એ અવસર અતિશય આહ્લાદક, અસાધારણ, અદ્ભુત હતો. એની પાછળ એમના પવિત્ર ને પ્રબળ પૂર્વસંસ્કારો કામ કરી રહેલા.’

—શ્રી યોગેશ્વરજી

જાન્યુઆરી : ૨૦૨૩

૩

અનુક્રમ

નિવેદન	૫
૧. શ્રીયોગેશ્વરકથામૃત	શ્રી ‘મા’ સર્વેશ્વરી ૬
૨. ‘જ્યોત બનું’	શ્રી યોગેશ્વરજી ૮
૩. પરમ પૂજ્ય ‘મા’ સર્વેશ્વરી કોણ છે ? શ્રી તરલા દેસાઈ	૧૦
૪. ॐ સ્વરૂપા ‘મા’	સંકલન ૧૩
૫. રામ નામે પથ્થર પણ તરે	ડૉ. અર્પિતા જોષી ૧૪
૬. અદ્ભુત ઉપહાર	ડૉ. અરુણા ઠાકર ૧૮
૭. દીપાવલિપર્વ	શ્રી મયૂરી ટેલર ૨૫
૮. સ્વર્ગારોહણ-પરિચયપર્વ	શ્રી રૂચિત પંડ્યા ૩૬
૯. ‘સ્વર્ગારોહણ’નાં સંસ્મરણો	શ્રી કૃપા જાગાણી ૪૨
૧૦. ‘સ્વર્ગારોહણ’માં રક્તદાનયજ્ઞ	સંકલન ૪૬
૧૧. 2022, New york city Marathon	શ્રી સમિત મોનશા ૪૯
૧૨. ‘કઠપૂતળી’ કાવ્ય	શ્રી પુણ્યા ઉપાધ્યાય ૬૪

૪

અધ્યાત્મ

નિવેદન : 'સ્વર્ગારોહણ'માં ગુંજતો 'નિત્ય દદામિ'નો મંત્ર

સદ્ગુરુ એ ભગવાનની સર્વોચ્ચ અભિવ્યક્તિ છે. શિષ્ય એમની અંદર ભગવાનને જ જુએ છે. તેથી આવા સદ્ગુરુનો ક્ષણિક સંગ પણ ભવસાગરમાં પાર ઉતરવા નૌકાનું કામ કરે છે. વળી ગુરુની 'આધ્યાત્મિક શક્તિ' શિષ્યમાં પ્રેમના માધ્યમ દ્વારા જ સંક્રાન્ત થાય છે. તુલસીદાસજી કહે છે તેમ; વાયુના સંસર્ગથી ધૂળ આકાશ સુધી પહોંચી જાય છે. પછી તે મેરથોન દોડવીર હોય કે નિર્જળાથી ભીતર સ્થિર થનારી તપસ્વિની હોય !

ઈ.સ.૨૦૨૨ની શ્રીયોગશતવંદનાપર્વની આબોહવામાં પૂ.શ્રી'મા'ના પ્રાગટ્યદિન ૧૩ નવેમ્બરની લહેર ભળતાં, એની આભા ઓર તેજોમય બની ગઈ. સાથે જ પૂ.શ્રી'મા'એ એને 'સ્વર્ગારોહણ-પરિચયપર્વ' તરીકે ઓળખાવી. એનો મહિમા ઓર વધારી દીધો. ચૈતન્ય પ્રસાર-વિસ્તરણ અને વિનમ્રતા પૂ.શ્રી'મા'નો સહજ સ્વભાવ છે, એટલે જ તેમણે પૂ.શ્રી યોગેશ્વરજીની સંકલ્પભૂમિ તેમજ પૂ.શ્રી'મા'ની સ્મરણભૂમિ કે તપોભૂમિ 'સ્વર્ગારોહણ'ની ગરિમા આ રીતે સંકેતી દીધી.

'સ્વર્ગારોહણ' ગુજરાતના પ્રસિદ્ધ યાત્રાધામ અંબાજીની સંનિકટ આવેલો કોઈ ભૂમિખંડ માત્ર નથી, ત્યાં બબ્બે ચૈતન્યસ્વરૂપો પ્રકટ તેમજ સૂક્ષ્મરૂપે સતત અનુભવાય એવું પવિત્ર, દિવ્ય ધામ છે. એક જીવંત શક્તિપીઠ છે.

આવી પુણ્યભૂમિમાં હજારો સાધકો આવન-જાવન કરતા રહે છે. પૂ.શ્રી'મા' કહે છે તેમ; તેઓની પ્રતીક્ષા આ તીર્થ અહનિશ કરે છે; પણ બડભાગી જ આવી શકે છે. પ્રભુ સ્વયમ પ્રવેશદ્વારે સર્વનું યોગક્ષેમ સાચવતા ખડા જ છે. તો પૂ.શ્રી'મા' પણ નવાં-નવાં આધ્યાત્મિક અભિયાનોથી સાધકોને પ્રભુપરસ્ત રાખવા મથે છે. સ્વયં મૌનથી મૌનનો મહિમા-આ સ્થળની શાંતિ-શુચિતા અકબંધ રાખવા સર્વ કોશિશો કરી, પાઠ-પારાયણ, પ્રણામ-પ્રદક્ષિણા, પ્રત-ઉપવાસ, ભજન-કીર્તન, જ્ઞાનામૃત-પ્રવચન-વિડિયોદર્શન, પ્રાતઃવંદના, ધ્યાન, જપયાત્રા, ગરબા તેમજ દરિદ્રનારાયણની સેવાથી આ તીર્થમાં સતત 'અધ્યાત્મની સુગંધ' પ્રસારતાં રહે છે.

સુઘડતા, સ્વચ્છતા, પવિત્રતા, શિસ્તબદ્ધતા આ તીર્થભૂમિનો પ્રાણ છે. મૌનનો નિરંતર પ્રસાદ સંસારતપ્ત હૃદયોને શાંત કરી રહે છે. આવે એ પામે. ગુરુકૃપાનો અસ્ખલિત પ્રવાહ વહેતો જ રહે છે. 'નિત્ય દદામિ'નો મંત્ર અહીં સતત ગુંજતો જ રહે છે.

જાન્યુઆરી : ૨૦૨૩

૫

॥ શ્રી યોગેશ્વરકથામૃત ॥

દક્ષિણ આફ્રિકાનો પુણ્યપ્રવાસ-દિન ૧૦૯

તા. ૫-૩-૮૩, શનિવાર, ફાગણ વદ સાતમ સં. ૨૦૩૯

કુગર નેશનલ પાર્ક : લીટાબાથી લુઈસટ્રીકાડ

કુગર નેશનલ પાર્કનો આ મધ્યભાગ છે. અહીં પણ

બધી જ સગવડો.

લીટાબાથી સવારે આઠ વાગ્યે નીકળ્યાં, ત્યારે શ્રી મગનભાઈએ યાત્રા શરૂ કરતા પહેલાં દરરોજની જેમ પ્રણામ કર્યાં. પૂ.શ્રીએ કહ્યું: સુખી થાઓ, ભક્તિ વધો, મન શાંત રહો, શરીર સ્વસ્થ રહો.

બહાર નીકળતાં જ પાણી પીવાના એક મોટા ખાબોચિયા પાસે ઊભેલો હાથી જોયો. પછી તો હાથીઓનાં ટોળાં, ઝિબ્રાનાં ટોળાં, હરણાંના ટોળાં જોવા મળ્યાં.

માર્ગમાં લીલી દ્રાક્ષ ખાતાં ખાતાં શ્રી મગનભાઈ કહેવા લાગ્યા કે, પ્રભુએ કેવી કેવી મીઠાશ બધાં ફળોમાં મૂકી છે. એ સાંભળી પૂ.શ્રી કહેવા લાગ્યા : જુઓને, જુદા જુદા માનવીઓમાં પણ કેવી કેવી મીઠાશ ને વળી કોઈકમાં કેવી કડવાશ જોવા મળે છે!

લીટાબાથી ૧૦૪ કિલોમીટરના વિવિધ માર્ગોએ ધીરે ધીરે ફરતાં ફરતાં સીગવેડઝના કેમ્પમાં આવ્યાં.

આ કેમ્પના મેદાનમાં તાડનાં સુંદર વૃક્ષો નીચે ગાડી ઊભી રાખી. એકાદ કલાક અહીં રોકાયા. ગાડીની પાસે જ

૬

અધ્યાત્મ

શેતરંજી નાખીને આજનો અલ્પાહાર લીધો.

સાડા બારથી દોઢ સુધી અહીં રોકાયાં.

આગળ વધતાં, પુન્ડામરિયા નામના છેવટના કેમ્પ પાસે આવી ગયાં. ત્યાંથી ગેટમાંથી બહાર નીકળ્યાં ત્યારે બપોરના ૨-૩૦ થયા હતા.

કુગર નેશનલ પાર્કની બહારનો બધો આફ્રિકન વિસ્તાર હતો. વેન્ડાલેન્ડ નામના નાનકડા રાજ્યની હદ ત્યાં શરૂ થતી હતી, જ્યાં કેળાં, અનાનસની વાડીઓ પણ હતી.

ત્યાંથી ૧૩૪ કિલોમીટર દૂર લુઈસટ્રીકાડ નામના શહેરમાં સાંજે સાડા ચાર વાગ્યે પહોંચ્યાં.

હિન્દુ સેવા સમાજના મુખ્ય કાર્યકર્તા શ્રી રમણીકલાલને ત્યાં ઉતારો હતો. યજમાન પતિપત્નીએ અમારા બન્નેનાં ચરણો ઉપર પુષ્પો મૂકીને પ્રણામ કર્યાં.

સાંજે ગુજરાતીમાં પ્રવચન હતું. પૂ.શ્રી થોડું અંગ્રેજીમાં પણ બોલ્યા, કારણ કે શ્રોતાઓમાં યુવાનો હોય તો થોડું અંગ્રેજીમાં પણ બોલજો એવું સંચાલકનું સૂચન હતું.

આજે સાંજે પણ ફળ-દૂધ જ લીધાં. પછી આરામ કર્યો.

હરિ: ૐ

—શ્રી ‘મા’ સર્વેશ્વરી

॥ જ્યોત બનું ॥

હું કોઈ ઘરની જ્યોત બનું
કો દેવમંદિરે દીપિકા બની અંધકારમાં તેજ ભરું

હું કોઈ ઘરની જ્યોત બનું.

પથભૂલેલા પથિકો માટે રણમધ્ય બનું પ્રેમળ પગલી;
ચિરશાંતિ સમર્પી શકનારી સરજું હું સુંદર વનસ્થલી
અર્પિને સુખ, દુઃખી ઉરને હું સ્વર્ગસુખતણો સ્વાદ લહું

હું કોઈ ઘરની જ્યોત બનું.

મરુભોમમહીં નીરસ કોઈ હું થઉં વીરડા સુધાછલી
કોઈની તૃષા શમાવું ને સોમલમાં રેલું સદા અમી
જન્માંધતણાં લોચન બનતાં દષ્ટિના દોષ સમસ્ત સહું

હું કોઈ ઘરની જ્યોત બનું.

મૂંગાની વાણ થઈ અનૃત ને અનર્થનો પ્રતિકાર કરું,
પંગુને પર્વત પર પૃથ્વી પર ફરવાનું સામર્થ્ય ધરું
કોઈક સિતારીના તારે સંગીત બનીને પ્રાણ ભરું

હું કોઈ ઘરની જ્યોત બનું.

ઉદ્યાનપુષ્પ કોઈનું પાવન ઈન્દ્રયાપ કે જઉં બની,
નૌકા કોઈની મંદિર કોઈનું પ્રતિમા કોઈની રહું થઈ.
કોઈક તમ ધરતીનો મીઠો બની મેહુલો ધન્ય થઉં

હું કોઈ ઘરની જ્યોત બનું.

કોઈ શબમાં સંજીવન રેલું બનું જિંદગી જીવિતની
કોઈના જીવન ખાતર જીવન સમર્પિત કરું ધન્ય બની
કોઈ દેવતણી દુનિયા ને કોઈ દુનિયાનો દેવ બનું

હું કોઈ ઘરની જ્યોત બનું.

—શ્રી યોગેશ્વરજી
(‘અર્પણ’)

॥ ‘જ્યોત બનું’ કાવ્યનો મર્મ ॥

[શ્રી જ્ઞાનેશ્વર કહેતા; ‘જે ભક્તિમાં ભગવાન શોધવા જવું પડે એ ભક્તિ શા કામની ? સ્વયં ભગવાન જ ભક્તોને સામે આવીને મળે છે.’

ભક્ત વિજ્ઞાપિ કરે, અનુનય કરે, પ્રાર્થના કરે ને ભગવાન તેની જોગવાઈ કરે એવો ક્રમ સંતો-મહાત્માઓની સહાયમાં પણ નથી હોતો. એ સામે ચાલીને જ વિવિધરૂપે ભક્તોને સહાય થવા યાહે છે એટલું જ નહિ એ સમર્પણ દ્વારા ધન્યતા અનુભવે છે.

‘જ્યોત બનું’ કાવ્યમાં આપણા પરમ સદ્ગુરુ શ્રી યોગેશ્વરજી પણ ભક્તોને સામેથી સહાય કરવા કેવે કેવે રૂપે તત્પર છે એનું ખૂબ ભાવવાહી શબ્દચિત્ર આલેખી, ઘરની એક જ્યોતથી માંડી શબમાં સંજીવની રેલવા, જીવતાં (છતાં મૃતપ્રાય, નિષ્પ્રાણ)ની જિન્દગી બનવા પોતાનું જીવન સમર્પવા તૈયાર છે, અરે છેક દેવત્વ સિદ્ધ કરવા સુધીની તેમની તૈયારી છે.

ભક્તની હરેક પ્રતિકૂળતા સામે પોતે અનુકૂળતાની આબોહવાનું જીવંતરૂપ બનવા આતુર છે. એ વાત અત્યંત પારદર્શક અને સચોટ રીતે આ કાવ્ય સ્કુટ કરી રહે છે. કાવ્યના પ્રત્યેક શબ્દટંકારમાં ‘સર્વમંગલ’નો ધ્વનિ ગુંજી રહે છે.]

—સંપાદન

॥ પરમ પૂજ્ય ‘મા’ સર્વેશ્વરી કોણ છે ? ॥

એક તત્ત્વજ્ઞ કહે છે કે, ‘જો તમે મને ભગવાન વિશે પૂછો તો હું કંઈ જાણતો નથી પણ ન પૂછો તો મને બધી ખબર છે.’ એમ પૂ.શ્રી ‘મા’ વિશે પણ કશું પણ કહેવા જતાં આમ જ કહેવું પડે છે.

એમણે ધારણ કરેલો એકાક્ષર ‘ઠું’ જે પરમાત્માવાચક છે. જેનો અનન્ય મહિમા દર્શાવતાં શ્રીકૃષ્ણે સ્વયં કહ્યું છે : ‘યજ્ઞોમાં હું જપયજ્ઞ છું.’

ક્રિયાકાંડો હજારો છે. એમાં જપ સૌથી શ્રેષ્ઠ સૂક્ષ્મ ગણાય છે, જે પરમ ધ્વનિ સાથે સંપર્ક સાધી, બહારના ધ્વનિની તાલમેલની અંદર વિશેષ ધ્વનિ સાથે સંવાદિત થઈ, રોમેરોમને આંદોલિત કરી દે. ચૈતન્યસ્પંદથી ઝંકૂત કરી દે.

પૂ.શ્રી ‘મા’નો ૨૬ કરોડ જપનો સંકલ્પ પૂર્ણાહુતિને આરે છે. આવાં પરમ ચૈતન્યસ્વરૂપા ‘મા’ને ઓળખવાં કંઈ રીતે ? જ્યાં પૂ. ‘મા’ સ્વયં કહે કે; ‘મા’ને ઉકેલી તો જુઓ ! ખુદ ‘મા’ જ ‘મા’ ને ક્યાં ઉકેલી શક્યાં છે ?

પૂ.શ્રી યોગેશ્વરજીએ વર્ષો પહેલાં આ પડકારમાં સૂર ભેળવતાં કહ્યું જ છે : ‘મા’ને સૌ કોઈ ઓળખી-સમજી-સન્માની નહિ શકે. જે યત્કિંચિત પણ ઓળખશે એ ધન્ય થશે, લાભાન્વિત બનશે.’

‘મા’નો સ્વપરિચય

‘મા’ માને સતત વંદતાં જ રહે છે. માત્ર ને માત્ર નિસ્વાર્થ પ્રેમ ! સૌને સહાયક થવાનો પંથ.

સતત ક્ષમા અને પ્રેમ ‘મા’ને નીચે રાખે છે. છતાં કેટલી હદ સુધી નીચે ઊતરવું ?

કોઈને ઉપર ઊઠવું નથી. માત્ર પોતાનું માન સચવાય તેટલાં ને તેવાં જ ‘મા’ ગમે.

સમજુ સ્વજનો જ પૃથ્વી પર ‘મા’ને રાખવા સહાયક થાય છે.

‘ચહો ને સહો’ આ ‘મા’નો મુદ્રામંત્ર છે. પ્રેમાળ ભક્તો ‘મા’ને જીવાડી રહ્યા હોય એમ લાગે છે.

‘આ ‘મા’ છે, જેમને પ્રભુએ પ્રસાદમાં આપ્યાં છે.’ એવો ‘દિવ્યતત્ત્વ’ ભાવ જો ટકી જાય તો સાધકને સાધનાની જરૂર ન રહે. પણ તરત ‘મનુષ્યભાવ’ આવી જતાં જેટલા આગળ આવ્યા એટલાં ડગલાં પાછળ જતા રહેવાય ! —તો એ સાધકના કર્મની કઠણાઈ ! દિવ્યભાવ પણ ગુરુકૃપાથી જ ટકે.

ખાલી થાય તે ભરાય ! શ્રીહરિ ભક્તને સમર્પિત પણ ભક્તે પ્રતી થવું પડે. ‘મા’ને પણ ભક્તો વિના નથી ચાલતું.

જો કે એક મન સતત મૌન-એકાંત ઈચ્છે છે. પૂજ્યશ્રી જાણે કહે છે : ‘સર્વેશ્વરી, તું ઘરમાં આવ. હરિ કરે નિત્ય પોકાર. મનને ય થાય તું શા માટે ભક્તોની પાછળ પાગલ થાય છે ? એના કરતાં તું જપ કર, મૌન લે, શાંતિથી જીવ.’

ભક્તો ઉપર ઊઠતા નથી, મન છીછરાં રાખે છે. તે જોઈ ‘મા’નું મન ઉપરામ થઈ જાય છે.

બધાં ‘મા’ની નજીક છે. કોઈ સ્પેશિયલ નથી. બધાં માટે એકસરખો ભાવ. સૌ સમાન. કેવળ પ્રારબ્ધ દૂર રાખે. ‘મા’નો એક જ હેતુ આત્મકલ્યાણનો. લેનાર-દેનાર વચ્ચે અભેદ !—એ માટે તો ‘મા’ બેઠાં છે.

પૂ.શ્રી ‘મા’ની સ્પષ્ટ ચેતવણી

સંસારની ખોટ પૂરી કરવા જ નહિ, સંસારના સંતાપ બાળવા જ નહિ, સંસાર બાળવા જ ‘મા’ નિર્વ્યાજ પ્રેમ વહાવે છે.

‘મા’નો પ્રેમ એવો અતિ અને અનરાધાર વરસે તો જીવને ક્યારેક અહંકાર આવી જાય કે ‘મા’ને એની ગરજ હશે ! સમજણ

જાન્યુઆરી : ૨૦૨૩

૧૧

ને ભૂમિકા અગત્યનાં છે. સિંહણનું દૂધ કનકપાત્રમાં જ ઠરે.

કેટલાકને ‘મા’ના અતિ પ્રેમનો અપયો થઈ જાય. ‘મા’નો પ્રેમ ઝીલવા ક્ષમતા જોઈએ. પ્રેમ પચાવવા એક ભૂમિકા જોઈએ.

જે પ્રેમ પચાવી શકે એ ક્રમશઃ ઉપર ઊઠવા લાગે. પ્રેમ ઝીલવો એ જ સાધના બની જાય. પણ જીવને જ્ઞાન નથી કે, આ ‘મા’ શા માટે વરસી રહ્યાં છે ?

તા. ૨૩/૧૨/૨૦૧૨ની આ વાત.

‘મા’ પર કંઈક લખવા આશીર્વાદ માગ્યા. તો ‘મા’ એ ફોન પર ‘ડયકારો’ કર્યો. મેં કહ્યું : ‘‘મા’ આપનો ડયકારો હકારમાં પરિણમે એ માટે પ્રાર્થના તમને જ કરીશ. તો ‘મા’ એ કહ્યું : ‘ધીરે ધીરે કલમને સાત્ત્વિક, પરમ સાત્ત્વિક તરફ પ્રભુ ચલાવશે. પ્રભુ કલમ પ્રભુપ્રીત્યર્થે જ ચલાવે એવી પ્રાર્થના.’ ‘મા’ના ખૂબ ખૂબ આશીર્વાદ.’

પૂરો દસકો વીતી ગયો આ વાતને ! પૂ.શ્રી ‘મા’ કહે છે :

‘‘મા’ને જ જુઓ, ‘મા’ને જ સાંભળો. જે તમને દેખાય છે તે જુઓ. જે તમને સાંભળાય તે સાંભળો. કોઈનું ઉછીનું-ઉધારેલું, કોઈનું અર્જિત કરેલું નહિ, તમારા આત્માને જે પ્રતીત થાય. તમારું જે conviction છે, તે જ સત્ય પર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરો.’

હવે આપણો આત્મા અનેક આવરણો હેઠળ ઘૂપાયેલો છે. એ આવરણો હઠાવ્યા વિના ‘સંપૂર્ણ નિરાવરણ ચેતના’ એવાં પૂ.શ્રી ‘મા’ના અસલ-મૂળભૂત સ્વરૂપ સુધી પહોંચવા ભારે સાધના કરવી પડે. કદાચ જનમોજનમ રાહ જોવી પડે.

—શ્રી તરલા દેસાઈ

૧૨

અધ્યાત્મ

॥ ॐ स्वરૂपा 'मा' ॥

परम प्रेममयी 'मा' सर्वेश्वरी छेव्वा केटलाय समयथी 'मा'ने स्थाने ॐ लभे छे. अेनुं रलस्य प्रगट छे.

'ॐ' परमात्मावाचक शब्द होवाथी अेना चिंतन-मननथी परमात्मानी प्राप्ति करी शकय छे. आराधना द्वारा आत्माने शुद्ध-सात्त्विक बनावीने ओमकारना अर्थथी अेने आलोकित करवो. आत्माने अेमां अेकाकार करवो. परमात्मा साथे अेक बनवुं.

मानवज्जवननी समग्र साधनानुं मूणभूत तत्त्व परमात्मा छे. अेनी प्राप्ति माटे प्रमादने त्यागी, संनिष्ठ प्रयास करी अेनी साथे अेकरूप थई जवाथी, परमात्मानी अनुभूति सलज बनशे. पछी अंदर-बहार सर्वत्र अे अनुभूति अंभंड थवा मांडशे.

मनने बधा ज लौकिक-पारलौकिक विषयोमांथी पाछुं वाणी, आत्मज्ञान द्वारा सांपडतुं सर्वात्मदर्शन संसार सागरने पार करी, अमृतपद पामवानो सेतु छे.

जवन स्वल्प, यंयण, अस्थायी छे. अे समज्ज लई, 'अेक आत्माने ज्ञाणी लो' अे उपनिषदनो सर्वदेशीय, सर्वकालीन, शाश्वत संदेश छे. 'पिंडे ते ब्रह्मांडे' अे न्याये सर्वत्र यैतन्यस्वरूपनो साक्षात्कार छे.

आत्मसाक्षात्कारीने ज्ञाय छे के, लीतर-बहार, बधे ज परम यैतन्यस्वरूप परमात्मानो परम अद्भुत अर्णव ओछणी रह्यो छे. तेना तरंगोमां निमज्जन करीने साधक परमात्माभय तेमज्ज कृतकृत्य अने छे.

पछी तो पू. श्री 'मा' जेवा आत्मानुभवनीना आंतरविश्वमां परम यैतन्यनी अेक ज अनुभूति मुष्य रहे छे; अने अे छे 'ॐ'.

—❁—
जान्युआरी : २०२३

॥ राम नामे पथर पश तरे ॥

समर्थ सद्गुरुनुं दरेक बाणक, अे अेमनो अेक 'प्रोजेक्ट' (Project) होय छे. ने अे 'प्रोजेक्ट' के 'वर्क इन प्रोग्रेस'मांथी 'परफेक्ट' (perfect) अने, त्यां सुधीनो कठोर परिश्रम सद्गुरुनो होय छे. ने मारा केसमां कहुं तो, हुं तो सद्गुरुनी 'येलेन्ज' हुं.

आपशा पू. 'मा' जेवा समर्थ सद्गुरु लणवे हाथे आपशने टपारता रहे, घडाने घाट आपता रहे. ने आपशे पोते, पोताने ज ना ओणभी शकीअे, के आपशने पोताना पर ज विश्वास ना बेसे अेवी आपशी कायापलट करी नाभे छे.

अर्पिता-पोतानी जतने सदा संभाणे, जतने कष्ट आपवामां ना माने. स्वादिष्ट वानगीओनी शोभीन. 'डीहाईशेन' थी सदा उरनारी. ने अेटले ज निर्जणा व्रतथी मोटेभागे दूर रहेनारी. अेटलुं ज नहीं, मोको मणे त्यारे षुद्ध पू. 'मा'ने 'डीहाईशेन'ना लभथी उराववाना व्यर्थ प्रयास करनारी अेवी अर्पिता कही निर्जणा के उपवासनुं पश विचारी शके ? अेनो उत्तर साङ ना ज होय ने !

धीरे धीरे पू. 'मा' थी प्रेरित थई ने मात्र पू. 'मा'नी हाजरीमां २४ कलाकनी अेक निर्जणा करती थई. पश पूज्य 'मा'नी प्रत्यक्ष स्थूण हाजरी ना होय, तो हज्ज पश अे निर्जणाथी उरे.

पू. 'मा', आपशा करतां आपशने सौने भूष सारी रीते ओणभे छे. आपशी नस ज्ञाणे छे. अर्पिताना मगजमां वैज्ञानिक कारणो तरत बेसी जय. अेटले, पू. 'मा' अर्पिताने ज १४ अध्यात्म

દર થોડા વર્ષે ફોન કરીને ‘ઉપવાસનું મહત્વ’, ‘પાણી ઉપર ઉપવાસનું મહત્વ’, નિર્જળા ઉપવાસનું મહત્વ, તેની વૈજ્ઞાનિક સમજ, તેથી શરીરમાં થતા ફેરફારો. આ સઘળું એની પાસે “રિસર્ચ” કરાવે. અર્પિતાને ઉપવાસના વિષય પર પુસ્તકો વાંચવા આપે. વૈજ્ઞાનિક જર્નલમાં છપાયા હોય. એવા લેખ શોધાવે, શોધીને એને વાંચવા આપે, આમ ધીમે ધીમે નિર્જળાના પ્રયોગ, ક્વચિત્ જ પણ, એ ઘરે રહીને કરતી થઈ.

આમ વર્ષોથી આ “પ્રોજેક્ટ” પર કામ કરતાં કરતાં પૂ. ‘મા’ના ૮૦મા વર્ષમાં પ્રવેશના પર્વનિમિત્તે, એમણે અર્પિતાને એક એવી આંતરપ્રેરણા કરી : કે ચાલો ૮૦ કલાકનો નિર્જળા કરી જોઈએ. મનમાં એક જ પ્રાર્થના : “‘મા’, તમારી ઈચ્છા હોય તો કરાવજો. જો મને અશક્તિ લાગશે તો હું ઉપવાસ છોડી દઈશ. તરસ લાગશે તો પાણી પીશ. ભૂખ લાગશે તો જમી લઈશ. પણ ‘મા’ તમને શું અર્પણ કરું ? સમજાતું નથી. આટલું કરાવજો.”

ને ખરેખર ૧૨ નવેમ્બરે રાત્રે ૧૨ વાગ્યે એ નિર્જળાનો પ્રયાસ પ્રારંભ પામ્યો. ઘરકામ, રસોઈ, મોક્ષને શાળાથી લેવા મૂકવા જવાનું, સાથે માળા, ૧૨૫ સાષ્ટાંગ પ્રણામ. (આ અઠવાડિયે જોબ પર શુક્રવારે જ જવાનું હતું એટલે શાંતિ હતી.) રવિ, સોમ, મંગળવાર, ૩ દિવસ વીત્યા. રાત્રીના ૧૨ તો ક્યાં વાગી ગયા ખબર ના પડી. ના ભૂખ લાગી, ના તરસ, ના અશક્તિ. તેથી વિપરીત, ત્રણે દિવસ ખૂબ શક્તિ અને તાજગી લાગી. એ ત્રણ દિવસ દરમિયાન, ક્યારે ૮૦ કલાકની એ ઈચ્છા ૧૦૮ કલાકમાં ફેરવાઈ ગઈ ! એ ખબર ના પડી. હરકત પણ ન હતી. આટલી તો શક્તિ ર વખત જમતાં પણ નથી

જાન્યુઆરી : ૨૦૨૩

૧૫

રહેતી. જમવાથી શરીરમાં આળસ આવે છે. નિર્જળાથી ખૂબ સ્ફૂર્તિ લાગી. ૮૦ કલાક તો હસતા રમતા પૂર્ણ થયા. ચોથે દિવસે થોડી ધીમી પડી ગઈ. માળા કરતાં કરતાં ક્યારે ઊંઘ આવી જતી, ખબર ના પડતી. એક એક કામ કરીને વચ્ચે વચ્ચે સૂઈ જતી.

પ્રણામ પણ ૧૦, ૨૦, ૧૫ એમ થોડા થોડા કરી આખા દિવસ દરમિયાન સળંગ ૧૨૫ના બદલે માંડ ૬૩ થયા. પછી ૫ પંચાંગ કર્યા પણ એથી આગળ ના વધાયું. સાષ્ટાંગ કરતાં જમીન પર નત્ મસ્તક થતાં ત્યાં પણ લાંબો સમય પડી રહેવાયું. પણ આજે છેલ્લા દિવસે ઉપવાસ છોડવાનું મન ના થયું, શિખર હાથવગું દેખાવા લાગ્યું હોય, તો પર્વતારોહી પુષ્કળ થાક છતાં કેવી રીતે એની કેડી છોડી શકે ?

કહ્યું, ‘મા’, આજે આટલા જ પ્રણામ.’ આડા પડીને જાગૃતિ રહે એટલી વાર માળા કરી. પછી સૂઈ ગઈ. આમ ચોથા દિવસે આરામ કરી કરીને કામ થયું. બેહોશી, મૂર્છા, અંધારા આવવાં, એવું કશું જ નહિ. માત્ર જે સ્ફૂર્તિ વર્તાતી હતી. તે એ દિવસે ના વર્તાઈ.

ગુરુવારે બપોરે ૧૨ વાગ્યે બરાબર ૧૦૮ કલાક પૂર્ણ થયા. લગભગ ૧૨ વાગ્યા સુધીમાં માત્ર સ્નાન થયું. ૧ પ્રણામ થયો. પૂ. ‘મા’ માટે લેખ લખવા બેઠી પણ સૂઈ ગઈ. એ દિવસે ઊભા રહેવાનો થાક લાગતો હતો. ૧૨ વાગ્યે મંદિરમાં પૂ. ‘મા’ પ્રભુને પ્રણામ કર્યા. ‘ધન્ય ધન્ય ગુરુદેવ પ્રભુ’ ગાયું, અને પૂ. ‘મા’ને ૧૦૮ કલાક પૂર્ણ થયા એનો મેસેજ મોકલ્યો. ને પછી ગંગાજળવાળું પાણી પીધું.

૧૦૮ કલાકની નિર્જળા પૂ. ‘મા’ને અર્પણ કરી ત્યારે પણ, ને હજી પણ મને પોતાને વિશ્વાસ નથી થતો કે આ અર્પિતા એ કરી

૧૬

અધ્યાત્મ

શકી. માત્ર ને માત્ર પૂ. 'મા'ની જ શક્તિથી આ શક્ય બન્યું છે. પથ્થરનો સ્વભાવ તો ડૂબવાનો છે, એ રામના નામે તરી ગયા એ વાત કોઈકવાર અતિશયોક્તિભરી લાગી હશે. એટલે જ આ જડ જીવનમાં પૂ. 'મા' એ પોતાની ચેતનાનો ઘડીક ઝબકારો કરી બતાવી દીધું કે સમર્થના શરણમાં કશું જ અશક્ય નથી.

જે રીતે “મૂકમ્ કરોતિ વાચાલમ્, પંગુમ્ લંઘયતે ગિરિમ્” આપણે ગાઈએ છીએ, ઘણી વાર ગાયું છે. તે રીતે “ભોજન પ્રિયા” પાસે એ જ 'મા' પ્રભુ નિર્જળા પણ સહજ કરાવી શકે છે.

એક વાર પૂજ્ય 'મા' સાથે વાત થતી હતી. મેં કહ્યું : “મા આપ ગંગાજળ જેવો ચેતનાનો ધસમસતો પ્રવાહ, ને છતાં અમે ગંગાકિનારાના પથ્થર જેવા જડ કેમ ?”

ત્યારે 'મા' એ કહ્યું હતું. “તમે જડ કે ચેતન ? તે નિર્ણય લેનાર, તમારી જાતને મૂલવનાર તમે કોણ ? યાદ રાખજો, તમે ભલે પથ્થર હશો, પણ તમે ગંગાના પ્રવાહમાં પડેલા પથ્થર છો. તમને ખબર પણ નહીં પડે, ને સતત ગંગાસ્નાન કરીકરીને સુંવાળા ને ગોળાકાર થઈ જશો.”

પથ્થર ને ખ્યાલ પણ ક્યાં છે કે એના પરમાણુઓ બદલાઈ રહ્યા છે ! કદાચ આજે એ વાતના મર્મનો, થોડો થોડો, આછો-પાતળો ખ્યાલ આવી રહ્યો છે.

Thank You Maa, For Everything, Forever.

તમારી દિવ્ય લીલા દર્શાવવાનું, તમારું સામર્થ્ય ઓળખાવવાનું અમને સદાય માધ્યમ બનાવજો.

પ્રણામ 'મા'. જય જય કૃપાળુ 'મા' !

—ડૉ. અર્પિતા જોષી

જાન્યુઆરી : ૨૦૨૩

૧૭

॥ અદ્ભુત ઉપહાર : ૮૦ મે વર્ષે ૮૦ પદોની રસધાર ॥

(તેરા તુજકો અર્પન)

૧૩ નવે. પૂ.શ્રી 'મા'નો પ્રાગટ્યદિન. 'મા'નાં પ્રિય બાળકો (દિશા, સુકૃતિ, રૂચિત, નિલેશભાઈ, પૂર્ણિમાબહેન, કૃપા) એ પોતાનાં પરમ આરાધ્યા શ્રી 'મા'ને આ સવિશેષ પર્વે નવીન ભેટ અર્પણ કરવા એક નવતર પ્રયોગ કર્યો. અન્ય સોગાતોથી તદન અલગ અને નૂતન તે વિચાર હતો. જેની પ્રસ્તુતિએ 'સ્વર્ગારોહણ'માં અલૌકિક વાયુમંડળ ઊભું કરી સૌને ધન્ય કરી દીધાં. કોઈપણ પ્રકારના પૂર્વ આયોજન વિનાં રાતોરાત પાંગરેલું આ શ્રદ્ધાસુમન હતું. (સૂચન શ્રીરાજુભાઈ જાનીનું હતું.)

આ ભક્તમંડળીએ અંતરનાં અંતરતમથી પ્રેમઝરતાં હૈયે પૂ.શ્રી 'મા'નાં ૮૦મા પ્રાગટ્યદિને સ્વયં 'મા'રચિત હજારો પદોમાંથી પોતે ત્વરિત પસંદ કરેલાં ૮૦ પદોની પુષ્પમાળને મધુર ગાનથી ગૂંથી 'મા'નાં શ્રીચરણે અર્પી અદ્ભુત અર્ઘ્ય ધર્યો. (પૂ.શ્રી 'મા'ને પોતાની આ પવિત્ર ભેટ આપવાનો ઉત્સાહ અને આનંદ સમાયો ન સમાતો હોવાથી મંડળી ૧૨ નવેમ્બરે જ છલકાઈ ગઈ !!)

ભાવવાહી પદોના ગાનની અતૂટ, વણથંભી, તાજગીપૂર્ણ રસધારે ભક્તોને (શ્રોતા) મંત્રમુગ્ધ કરી દીધા. પ્રત્યેક પદના શબ્દાર્થો, તેનું મધુર ગાન, એક અજબની ભાવસમાધિનું નિર્માણ કરતાં હતાં.

ગુરુ અને ગોવિંદ આ બે વિષયોની ફરતે પરિક્રમા કરતાં આ પદોમાં અસીમ પ્રેમ અને ઉત્તમ ભાવલાલિત્યનો અપ્રતિમ ખજાનો જણાયો. પદોમાં વ્યક્ત પ્રાર્થના, પ્રેમની ઉત્કટતા,

૧૮

અધ્યાત્મ

શરણાગતિ અને વિનમ્રતા હૃદયને દ્રવિત કરતી હતી. ચૈતન્ય સ્પર્શ કરાવતાં આ પદો એવાં તો ઉરમાં ઉતરી ગયાં કે દશે કોઠે દીવા પ્રગટ્યા !! ‘મા’નાં તેજસ્વી તારલાઓએ ગીતગુંજનથી આકાશને આંજી દઈ, પોતાનાં ઈષ્ટને પ્રસન્ન પ્રસન્ન કરી દીધા. પૂ.શ્રી‘મા’ શ્રવણમાં એવાં તો તલ્લીન કે તેઓનું આ મધુસ્વરૂપ નિહાળવું જીવનનો સર્વોત્તમ લહાવો હતો. પ્રસન્નચિત્તા તે પરમેશ્વરી ‘મા’ સર્વેશ્વરી પોતાનાં પ્રિય બાળકોને વધાવતાં કહે છે :-

* ૧૯૭૩ થી ૨૦૨૨ના પ્રભુનાં પ્રાસંગિક પદોની અદ્ભુત યાત્રા કરાવી.

* શ્રદ્ધા, ભક્ત, પ્રેમ હોય તો જ કંઠ પણ યાત્રામાં પગલાં ભરે. આ નવી સરપ્રાઈઝ અમને તો ખૂબ ગમી.

* આજે મંચ ઉપરથી જે રજૂ થયું તે અદ્ભુત હતું. એક રાગમાંથી બીજા રાગમાં રસભંગ વગર પ્રવેશવું ને પાદ્યું વળવું.

શ્રી નારાયણભાઈ હોત તો આજે એના આ સવાયા પુત્ર (રૂચિતભાઈ)ની હથેળી ચૂમી લેત. એક સરખાં તબલાં વગાડવાં એ તપ છે. ગુરુદેવની આ દૈવી અલૌકિક મંડળીને હે પ્રભુ ! શ્રીઅંકે જ રમાડજો. ફળિયામાં ના ઉતારતા. થાક, તાપ, પાપ બધું આપનાં શ્રીઅંકે ઠારજો. બાળકો આટલી સરસ પુષ્પમાળા અર્પણ કરશે એવી તો કલ્પના જ ન હતી.

* આપની આ પુષ્પમાળા ના કરમાય. ના સુગંધ છોડે. સદા સાત્ત્વિક ગીત ગાતી એ પુષ્પમાળા ગુરુદેવના શ્રીકંઠે પહોંચી ૮૦ પદો પ્રભુને અર્પણ કરી જાણે ૮૦ જન્મો ગાનારાના, ઝીલનારાના કપાઈ જજો.

* હવે મુંબઈ કે મદ્રાસથી ઉછીની મંડળી લાવવી નહિ પડે.

જાન્યુઆરી : ૨૦૨૩

૧૯

ઘરની મંડળી ફાવે, ભાવે. આપણું ગાવું જ સાધના બની જાય. આજનાં બધાં પદોમાં જે જે માગણી, પ્રાર્થના કરી હતી તે તે બધી જ પ્રાર્થના પૂર્ણ થઈ છે. એક પણ પ્રાર્થના નકામી નથી ગઈ. દરેક પ્રાર્થનાના પ્રત્યુત્તર પ્રેમથી પ્રભુએ આપ્યા છે. આજની આ પ્રાર્થના યાત્રા સરસ રીતે સફળ થઈ.

* સૌને અભિનંદન. સૌનો આભાર. સૌની સાત્ત્વિક ઈચ્છા પ્રભુ પૂરી કરો.

પૂ.શ્રી‘મા’ની આ પ્રિય ગાંધર્વમંડળીએ સંગીતમય, કર્ણપ્રિય, હૃદયગમ્ય અદ્ભુત ઉપહાર શ્રી‘મા’ને આપી સમગ્ર ‘સ્વર્ગારોહણ’ને કૃતકૃત્ય કરી દીધું.

વંદન, અભિનંદન.

જેમાં રમમાણ રહેવું ગમે તે પ્રસ્તુત કરાયેલા પદોની સૂચિ :

૧. વરદ હસ્ત પ્રભુ તમારો સદાય રહેજો જીવન સહારો.

* આવ મારા શ્યામ તને બોલાવું સવારમાં.

૨. રક્ષા કરોને પ્રભુ અમારી છાયા ધરી દો પૂર્ણ તમારી.

૩. વંદન વહાલા શ્રી પ્રભુચરણે, આવ્યાં બાળ તમારે ચરણે.

૪. ગુરુદેવ યોગેશ્વર પ્રભુ, નમુ છું સદાયે સ્નેહથી.

૫. વંદન હજો શ્રી ચરણમાં પરબ્રહ્મ હે પરમાત્મા.

૬. ગુરુચરણમાં મસ્તક નમાવી, સંનિધિસુખ પામીએ.

૭. હરિ મારા સ્વામી ને હરિ મારા સાથી,

હરિ સર્વેશ્વર, હરિ પરમેશ્વર.

૮. આવ્યા જાણીને હરિ હરખાયા નવડાવીને નવલાં રે કીધાં.

૯. જીવનવાટે મળ્યા છે મુરારિ જીવન એને ધરીએ રે.

૧૦. ઝૂકાવ્યું જીવન મારું રે પ્રભુજીના પંથે.

૨૦

અધ્યાત્મ

૧૧. પ્રભુ દ્વારે તિરાડ પાડો રે, જોઈ શકીએ અમને.
 ૧૨. મોહન મેં દીઠો રે મધથી મીઠો,
 સંતસ્વરૂપે એક શ્યામ મેં દીઠો.
 ૧૩. યોગેશ્વર માવડી રે,
 જનમોજનમની પહેરાવી જેણે પાવડી રે.
 ૧૪. મારા જીવનઆંગણે આવો હરિ,
 મીઠી પ્રેમની બંસી બજાવો હરિ.
 ૧૫. મને ગોવિંદરૂપે ગુરુજી મળ્યા,
 જેથી જનમજનમના ફેરા ટળ્યા.
 ૧૬. મને પ્રેમદીવાની બનાવો હરિ,
 મારી માગણી આજ સ્વીકારો હરિ.
 ૧૭. મારા ગુરુ ગોપાલ,
 મારા ગુરુ ગોવિંદ આવી છું તારે મારગડે.
 ૧૮. ગુરુકૃપાની વરસી રે વાદળી, સ્નાન કરીને ધન્ય બની.
 ૧૯. તિમિર જીવનનું આજ હરી લો,
 સ્વયં પ્રકાશિત અમને કરી દો.
 ૨૦. આ જીવનને મંદિર કરી દો, ત્રિલોકનું મહાતીર્થ કરી દો.
 ૨૧. તનમાં હરિ મનમાં હરિ, 'મા' સર્વેશ્વરીના અંતરે હરિ.
 ૨૨. તું પોકારે તો પડખે હું, જાણી તું લેજે.
 ૨૩. સત્કર્મની સુગંધ આવે રે, સ્વર્ગારોહણમાં.
 ૨૪. ચાલોને સખી સાથે શોધવા જઈએ,
 પ્રભુને પોતાના કરી લઈએ.
 ૨૫. ચાલોને સખી હરિને મળવા જઈએ,
 આપણે હરિના થઈને રહીએ.
 ૨૬. 'મા'નું સખી સ્વરૂપ અનોખું, મુજને લાગે મધથી મીઠું.

૨૭. હસતાં હસતાં ખસતાં રહીએ,
 જીવનમંત્ર એ જપતાં રહીએ.
 ૨૮. નમતાં નમતાં ગમતાં રહીએ,
 વેરઝેરને બાળતાં રહીએ.
 ૨૯. તેં જ મને રંગી રે પ્રભુ પ્રેમના રંગે.
 ૩૦. દેવેદીધેલાં અંગ દૂષિત કીધાં આજ,
 ક્ષમા કરો ક્ષમા કરો હે સમર્થ નાથ.
 ૩૧. જીવન આ ઝળહળતું એવું બનાવ,
 દશેદિશાની જ્યોત બની જાય.
 ૩૨. રાધાના શ્યામ તારી પાસે હું માગું.
 ૩૩. હરિના હિંડોળે એ ઝૂલતી, રામ રમકડે એ તો રમતી.
 ૩૪. અમારાં જીવનમાં આવ્યાં અમે તો ત્યારથી ફાવ્યા.
 ૩૫. કૃષ્ણ તારી પાસે માગું એટલું રે.
 ૩૬. શ્યામ સખા આવ મારા જીવનમાં આવ,
 સૂના જીવનની સજાવવાને નાવ.
 ૩૭. કૃષ્ણ કામણગારા આવો, સાથે રાધારાણીને લાવો.
 ૩૮. આવ્યો મોહન કૃષ્ણ મુરારિ, જપની માળા લીધી સ્વીકારી.
 ૩૯. વંદન હજારો વાર, ગુરુજી અમારા.
 ૪૦. હું તને શોધ્યા કરું, તું મને જોયા કરે.
 ૪૧. દેવ મળ્યા, મહાદેવ મળ્યા મને સમર્થ સદ્ગુરુદેવ મળ્યા.
 ૪૨. અમોને ગુરુએ બાથમાં લીધા, અમારા સંસાર સમૃદ્ધ કીધા.
 ૪૩. અમે તો ગુરુના કુળનાં ગણાયાં,
 ગુરુની વણાટશાળે વણાયા.
 ૪૪. હરિ કહે શરણ સ્વીકારો અમારું,
 નાવડું ક્ષણમાં પાર ઉતારું.

૪૫. મને નાનો નાનો બનાવી દે,
 મને નાજુક નમણો બનાવી દો.
 ૪૬. સંતસ્વરૂપે રે પ્રભુ પોતે આવીયા રે લોલ.
 ૪૭. અગણિત વંદન ગુરુદેવને રે લોલ,
 અગણિત છે ઉપકાર જો.
 ૪૮. વાટે મળી સંત માવડી રે લોલ,
 ધાર્યા છે વિધ વિધ રૂપ જો.
 ૪૯. સાદ સુણીને સ્વર્ગારોહણ સૌ કોઈ દોડી આવો.
 ૫૦. પરમશક્તિનો જયજયકાર હો, ગુરુકૃપાનો જય જયકાર.
 ૫૧. હરિ કામ કરે છે સૌનું, સંતો ભક્તો કહે છે એવું.
 ૫૨. સખી સાંભળ મારી વાત રે,
 અહીં શ્યામનો મળ્યો સંગાથ.
 ૫૩. પ્રકૃતિમાં પ્રભુને શોધી લઈએ, સૌથી રક્ષાયેલાં રહીએ.
 ૫૪. અમે તો ગંગાદર્શને જઈએ,
 અમારા દોષોને ધોવા જઈએ.
 ૫૫. એક એવું તીર્થ મુજને છે મળ્યું,
 જીવનભર જન્મોજન્મ જ્યાં રહી શકું.
 ૫૬. મારી સાથ સદાયે રહેજો રે નંદદુલારા.
 ૫૭. મને સ્વજન મળ્યાં છે દૈવી રે. દોડીને આવે.
 ૫૮. મંત્રપુષ્પે તને વધાવું રે, સ્વીકારી લેજે.
 ૫૯. હરિ કાનમાં આવી કહી જા રે, ક્યારે તું આવે.
 ૬૦. આવ તને હું અંકે લઈ લઉં, ઘા ઉપર બે ચૂમી ભરી લઉં.
 ૬૧. વારે વારે કહું છું આજ, હું છું માનું સિંહણબાળ.
 ૬૨. શક્તિ દેજે, ભક્તિ દેજે, દર્શન દેજે આજ,
 સ્વર્ગારોહણ શક્તિપીઠે તેડજે વારંવાર.

૬૩. યોગેશ્વર નાથ સાથે જ્યોતિર્મધી માત,
 વંદન સ્વીકારો મારા યોગેશ્વર નાથ.
 ૬૪. ગુરુજી અમે તો તમારા શરણમાં,
 સમાયું છે જીવન તમારા ચરણમાં.
 ૬૫. મને તો ગુરુમુખી, ગુરુનો જીવનમંચ બનાવો.
 ૬૬. નિર્મલ નિર્મલ નિર્મલ કરી દો નામને સાર્થક કરી દો.
 ૬૭. અમે તો ગુરુના ઘરમાં રમીએ,
 અમે તો સંસારી ફળિયે ના ફરીએ.
 ૬૮. પ્રભુ પધારજો અમારે આંગણે.
 ૬૯. આજ અહીં આવ્યો રે મોહન ગિરધારી.
 ૭૦. હીંચકે જૂલવા આવો મારા વહાલા,
 પ્રેમે પાથરણાં પાથર્યા રે.
 ૭૧. વંદન ગુરુજી પ્રેમે કરીએ, શ્રી ચરણોમાં મસ્તક ધરીએ.
 ૭૨. અમે તો માગ્યું ના તોયે દીધું,
 અમારું જીવન ધન્ય કીધું.
 ૭૩. હરિ આવ્યા સર્વેશ્વરી પાસ રે, કોઈ જાણે નહીં એ વાત.
 ૭૪. વહાલા રાધાના શ્યામ તું આવ જરી.
 ૭૫. લક્ષ્મીકોટિ પાપપુંજને બાળવાને ભરી લે બાથ રે.
 ૭૬. મારા જીવનના શ્યામ બન્યા શણગાર રે.
 ૭૭. મમતાની તું મહાદેવી રે દોડી દર્શન દેજે.
 ૭૮. મારી રક્ષા કરે દિનરાત રે,
 એની કરીએ ક્યાં કેટલી વાત.
 ૭૯. મારે માથે છે શીતળ છાંય રે, મારો વાંકો ન થાયે વાળ.
 ૮૦. ભક્તોને દર્શન દેનારી દેવી સદ્ય પ્રસન્ન બનો.

—ડૉ. અરુણા ઠાકર

॥ દીપાવલિપર્વ ॥

પૂ. 'મા'ના સાન્નિધ્યમાં દીપાવલિ પર્વ 'સ્વર્ગારોહણ'માં ઉજવાયું સામાન્ય સંસારીઓ મનાવે તે રીતે નહિ પણ સાધકોને શોભે તે રીતે બાળકોને આનંદ આવે એ રીતે, વડીલોને કંટાળો ન આવે એ રીતે પર્વની ઉજવણી થઈ. આ સાધનાના અન્નકૂટમાં વિવિધ વાનગીઓ પીરસાઈ. જેમાં જપ, પ્રણામ, વંદના, પ્રાર્થના હળવી કસરતો પૂ. 'મા'નું દર્શન "સત્સંગ" જેમાં 'શ્રી હરિની-શબ્દયાત્રા' (પડદા ઓથે પ્રભુની નોંધ) પ્રભુનું DVD દર્શન, ગરબા ને સત્કર્મ મુખ્ય હતાં.

આખા દિવાળી પર્વના મુખ્ય સત્સંગના કેટલાક અંશો આપણે જોઈએ :

* સ્વરૂપો જીવંત છે એવું માનીએ તો તે તેવું કામ આપે છે.

સ્વરૂપ જીવનદાન પણ આપે છે, ચિત્ર માનીએ તો તેવું કામ કરે.

મૂર્તિ માનીએ તો તેવું કામ કરે, જો આપણે માનીએ કે એ જીવંત છે તો એ તમારાં બધાં કામ કરવા સજ્જ છે.

સ્વરૂપમાં પણ ચૈતન્ય શાંતરૂપે સોડ તાણીને સૂતેલું હોય છે. આપણે તેને જગાડવું પડે.

* કેટલા બધા વર્ષોથી પ્રભુ ૧ કરોડ જપ (દર વર્ષે) નિયમિત કરાવે છે !

૨૦૦૮માં ૧૩ કરોડ જપ પૂરા થયા. પછી બીજા ૧૩ કરોડ કરવાનો વિચાર પ્રભુએ જ જગાડ્યો.

જાન્યુઆરી : ૨૦૨૩

૨૫

૧૩ કરોડ ઉપર જ શા માટે ધ્યેયની પૂર્ણાહુતિ માની લેવી. તપ-વ્રત-જપમાં ક્યાંય પૂર્ણવિરામ ના હોય.

સતત અલ્પવિરામ લેતાં લેતાં સતત સાધનાયાત્રા ભલે અખંડ રહે.

ફરી ૧૩ કરોડની મંત્રયાત્રા માટે જરૂરી શારીરિક આરોગ્ય તો તેમણે જ ધરવું પડશે ને ?

આપણાં મનમાં સાત્ત્વિક વિચાર જગાડે ને તે જ પ્રભુ પાર પાડે.

પ્રભુને કેટલીબધી મંત્રની ભૂખ ઉઘડી હશે કે ધરાતા જ નથી !

૨૦૦૮ પછી ૨૦૨૧ સુધી બીજા ૧૨ કરોડ જપ પણ થઈ ગયા. કુલ ૨૫ કરોડ.

હવે ૨૬ કરોડ પછી પ્રભુ શું કરાવે તે તો ખબર નથી પણ એમ નિરાંતે સોડ તાણીને સુવડાવી દે તેવા તો પ્રભુ નથી. એટલે કંઈક નવું કરાવશે.

એટલે કે જે જે સાત્ત્વિક સ્વપ્ન હોય તે પ્રભુને કહેતાં રહેવું. પ્રભુ તે પાર પાડે.

માનવમન જો જાગ્રત હોય તો કોઈપણ સાધક ધારેલા સમયમાં ધારેલી સાધના પૂરી કરી શકે છે.

* L.A ના ચંદુભાઈ, ૧૯૮૦ થી જ્યારે પણ ભારત આવે ત્યારે 'સ્વર્ગારોહણ' અચૂક આવે જ. 'મા' એ તેમને કહ્યું હતું કે તમે ભારતમાં જાવ, અમદાવાદ જાવ, મણિનગર જાવ. બીજે જાવ. તો 'સ્વર્ગારોહણ' જવું. નહિ તો પ્રભુને ખોટું લાગે.

પૂ.શ્રી કેટલા બધા વર્ષોથી પ્રવેશદ્વારે બેઠા છે ! એ આપણી રાહ જોયા કરે છે.

૨૬

અધ્યાત્મ

રાહ જોવામાં એમના પગ ના દુખતા હોય !

પણ બાળકો, ઉપરના પ્રેમને લીધે ઊભા છે.

સૌ યાદ રાખે કે સમય થાય એટલે પૂ.શ્રીને ખોટું લાગે; એનું સૌએ ધ્યાન રાખવાનું છે.

કેટલાય ભક્તો અમદાવાદ એરપોર્ટ પર ઉતરીને સીધા રહે છે, તો પૂ.શ્રીને કેટલું બધું સારું લાગતું હશે !

* દરેક સ્વરૂપ જીવંત છે એમ જ માનો. મૃત્યુ પામેલાના આશીર્વાદ કદી મૃત્યુ પામતા નથી.

આપણે ઘરમાં “સ્વર્ગસ્થ” એવું લખાવીને ફોટા મૂકીએ છીએ. ખરેખર તો તે આપણે માટે સૂક્ષ્મરૂપે છે જ. ઘરમાં આશીર્વાદ આપ્યા જ કરે છે. માટે કોઈની આગળ-પાછળ સ્વર્ગસ્થ ના લખવું.

કેટલી સૂક્ષ્મ સમજ પૂ. ‘મા’ સૌને ધરી રહ્યાં છે !

* ધનતેરસના પવિત્ર દિવસે આ દિવસનું મહત્ત્વ સમજાવતાં પૂ. ‘મા’ કહે છે કે ધનનો આપણે એક જ પ્રકાર જાણીએ છીએ તે પૈસાની નોટ કે સિક્કા ! પણ ધનનો વિશાળ અર્થ સમજીએ તો આપણે બધા કરોડપતિ ગણાઈએ.

આપણી પાસે માનવશરીરનું અમૂલ્ય ધન છે, જે પશુપક્ષી પાસે નથી.

આપણી પાસે “સમર્થ સંતનું શરણ” છે — તે પણ કરોડગણી સંપત્તિ ગણાય.

આપણી પાસે સ્વચ્છ ઊંડા શ્વાસ લઈને હાથ પામવાનું સ્વર્ગારોહણ નામનું તીર્થ છે. તે પણ ઘણી મોટી સંપત્તિ.

એટલે આપણે સૌ સંપત્તિવાન તો છીએ જ. એટલે આપણે તો રોજ જ ધનતેરસ !

જાન્યુઆરી : ૨૦૨૩

૨૭

આપણા હાથમાં આવેલી સ્થૂળ લક્ષ્મી પણ જીવંત છે. એવું માનીએ તો વિવેક સાથે વાપરી શકાશે.

શ્રી લક્ષ્મીજીની સ્થૂળ નોટ ફરતી ફરતી જ આપણી હોય આવતી રહે છે.

ગઈકાલે તે કોઈકની હતી અને આજે આપણી છે અને આવતીકાલે કોઈકના હાથમાં જશે.

એટલે શ્રી લક્ષ્મી પણ ચેતનવંતી છે ચંચલતા એનો સ્વભાવ છે.

લક્ષ્મીજી પણ કદી કોઈની થતી નથી. એટલે એવી લક્ષ્મીને સાચવીને વાપરવાની; સારા માર્ગે વાપરવાની.

માનવદેહની આ ધનસંપત્તિ પણ સારા માર્ગે જ વાપરવાની. એટલે તો સ્વર્ગારોહણ આવીએ છીએ.

માનવદેહની જેને જેને કિંમત છે તે તે અહીં પ્રવેશે છે. યથાશક્તિ-યથામતિ જપ-તપના ભાથા બાંધે છે.

“જીવતાં માતા-પિતા પણ સાચું ધન છે” — તેનું પણ સન્માન કરવાનું છે.

સત્સંગની ધનસંપત્તિ કોઈ કુસંગ મળતાં ઝૂંટવાઈ ના જાય તેનું ધ્યાન રાખવાનું છે.

આપણી પાસે સાધનાનું ધન છે. નિયમોનું ધન છે - જતનથી તેને સાચવવું.

વળી આજના ધનતેરસના દિવસે શ્રી લક્ષ્મીની પ્રાર્થના સમૂહમાં ગવાય છે અને પૂ. ‘મા’નાં શુભ હસ્તે શ્રી લક્ષ્મીજીનો પ્રસાદ સૌ પામે છે.

* અન્નદેવનું સન્માન કેવી રીતે કરવું તે સમજાવતાં પૂ. ‘મા’ કહે છે કે,

મૌનવ્રત પાળીને અન્નદેવનું સન્માન કરો.

૨૮

અધ્યાત્મ

સ્વર્ગારોહણમાં ભોજન વખતે મૌન ફરજિયાત છે. મૌનનો નિયમ આપણે બધાં જ તોડી રહ્યાં છીએ.

ભોજન માટે માત્ર પાંચ-દસ મિનિટ જ મૌન પાળવાનું છે. અન્નદેવનું સન્માન કરવાનું છે.

બોલીને જે જે જમે છે, તે કોઈક જન્મે ભૂખ્યા રહેવાની સજા માંગી લે છે.

જેમ કોઈ ગુજરી જાય ત્યારે ત્યાં સિનેમાનાં ગીતો ગાઈ નાયતાં નથી. ગંભીરતાથી મરણની આમન્યા સાચવીએ છીએ તે જ રીતે ભોજનના થાળની ગંભીરતા સ્વીકારો. મૌન રહીને ભોજન લેવાનું છે. અન્નદેવનું સન્માન કરો ઘરે પણ અને અહીં પણ. ને પેલી હોટલના ટેબલ પર પણ !

ગંધાતા દૂષિત હાથનાં ભોજન લેવાના જેને જેને શોષ હોય તે પણ હાથ જોડીને અન્નદેવનું સન્માન કરે.

આ રીતે ટકોર કરી કરીને પૂ. 'મા' બાળકોને મનાવતાં હોય છે. શિસ્તના પાઠ ભણાવતાં રહે છે.

* નાનાં બાળકોને પૂ. 'મા' કેવી સરસ રીતે ભક્તિના માર્ગે વાળે છે તેનું એક ઉદાહરણ આપણે જોઈએ. આજે નાનાં બાળકોમાં નિત્ય આવ્યો છે 'મા' તેને પૂછે છે 'નિત્ય જાતે આવ્યો કે પાપા લાવ્યા ?' શા માટે આવ્યો ? નિત્ય કહે છે- 'મા'નાં દર્શન માટે આવ્યો છું. 'મા' કહે - દર્શન એટલે શું ? 'મા'ને પણ નથી ખબર અમે પૂ. શ્રીના સ્વરૂપને જોતાં જોતાં શું કરીએ છીએ તે જાણવું છે ?

અમે પૂ. શ્રીના સ્વરૂપનાં નેત્રો હોય, તે નેત્રોને જોતાં જોતાં નેત્રોની અંદર યાત્રા કરીએ. એ નેત્રોમાં આપણી આંખ એકદમ સ્થિર કરીએ તો એ નેત્રોમાં જે હોય તે આપણને દેખાવા માંડે.

જાન્યુઆરી : ૨૦૨૩

૨૯

આપણે તો એવી નેત્રયાત્રા કરીએ કે ક્યાં બેઠા, કેટલો સમય થયો તે બધું જ ભૂલી જવાય.

એ રીતે પૂ. શ્રીના દરેક અંગ સાથે પણ પ્રાર્થના કરતાં કરતાં વાતો કરીએ. પ્રાર્થના કરીએ કે હે પ્રભુ, આપનાં શ્રીચરણ કેટલા સરસ છે ! કેટલીબધી યાત્રા કરી છે ! અમને પણ આપના જેવાં તીર્થચરણો આપો.

સરસ એકાગ્રતાથી સંતના દરેક અંગ સાથે મનથી વાતો કરતાં રહેવું.

પૂ. 'મા' બાળકો સાથે બાળક જેવો વ્યવહાર કરે છે.

* સત્સંગની દરેક બેઠક માટે બેઠકમાં ગવાતી સ્તુતિ કે પાઠ પૂ. 'મા' કેટલા જાગ્રત છે અને કેવી રીતે સ્તુતિ કરવી તે પણ સમજાવે છે.

આજે બેઠકમાં એક પ્રાર્થના “તમારા શરણમાં હું આવ્યો” ગવાતી હતી.

પૂ. 'મા' કહે — જે કાંઈ ગાઈએ તેને આપણે સાંભળવું પણ પડે. ને સાંભળતાં સાંભળતાં ગાવાનું — જેથી જાગતા રહીને ગવાય.

“શરણે આવ્યો છું” ગાયું તો પછી શરણ કાંઈ એક બે દિવસ પૂરતું ન હોય.

શરણે આવ્યો એટલે આવી ગયો. સંસારને સળગાવીને, ખેદાન-મેદાન કરીને, શ્રીચરણે આવી ગયો.

જેણે જેણે ગાયું છે. તેનાથી હવે 'સ્વર્ગારોહણ' ના છોડાય.

આવ્યા એટલે આવ્યા. બસ ચોંટી જવાનું-મંકોડાની જેમ ! મંકોડો મૃત્યુ પામે તો પણ ગોળને ના છોડે તેમ.

૩૦

અધ્યાત્મ

એટલે સમજપૂર્વક શરણે આવ્યો ગાવાનું — ને મનથી શરણ લેતાં રહેવાનું. તન ભલે નોકરી પર હોય.

* ‘સ્વર્ગારોહણ’ આવતાં બાળકોમાં કેવા સંસ્કારોનું સીચન થાય છે તેનું એક ઉદાહરણ આ પર્વમાં જોવા મળ્યું.

આજે શાશ્વતનો જન્મદિન છે. તેણે આજે ૫૦૦ પ્રણામ. મૌન અને સવારે ૭.૦૦ થી સાંજે ૭.૦૦ સુધી ઉપવાસ કર્યો. ‘મા’ કહે આ નાનકડો બાળક જાણે સૌને જગાડીને બતાવી રહ્યો છે કે જન્મદિન કેવી રીતે ઉજવી શકાય ! નાની ઉંમરે સારી સમજ ઉઘડી છે. આવા સરસ સંસ્કારી બાળક માટે આપણે શુભેચ્છાનું ગીત તો ગાવું પડે. (ગીત ગવાય છે.) (પ્રસાદ વહેંચાય છે.)

‘મા’ બાળકોને દરરોજ ખૂબ ચોકલેટ આપે, ચોકલેટનો વરસાદ વરસાવે. પણ થોડા દિવસ પછી બધી ચોકલેટો બાળકો પાસે પાછી મંગાવે અને તેમાંથી બાળકો પાસે જ પોતાની ભેગી કરેલી ચોકલેટ ગરીબ બાળકોને વહેંચાવી દેવાડાવીને બાળકો પાસે સત્કર્મ પણ કરાવી લે છે. વળી આજે શાશ્વતને ચોકલેટનો હાર ‘મા’ પહેરાવે છે.

પૂ. ‘મા’ની બાળકોને વાળવાની રીત અનોખી છે.

પૂ. ‘મા’ માટે તો નાનાં-મોટાં સૌ સમાન છે. આ દિવાળીના પર્વે પૂ. ‘મા’ ‘સ્વર્ગારોહણ’ના સેવકોને તો કઈ રીતે ભૂલી શકે ? આ સેવકોને બિરદાવતાં પૂ. ‘મા’ કહે છે.

આપણા પરિવારના જ આ પાંચ બાળકો છે, એમ માનીએ છીએ. ક્યાંય ભેદ રાખતા નથી.

વર્ષોથી આપણાં આ પાંચ પરિવાર વફાદારીથી સેવા કરે છે.

આપણા ઓરડામાં કેટલી કીંમતી વસ્તુઓ, રકમ કે પાસપોર્ટ હોય છે.

જાન્યુઆરી : ૨૦૨૩

૩૧

તો પણ કદી એક પણ નાની કે મોટી ફરિયાદ આવી નથી. એટલે બધા સેવકો પ્રામાણિક છે.

આ સેવકો કદી કોઈ પાસે ખાનગી કે જાહેરમાં કશું માગતા નથી. તમારા સૌનાં નાનાં કે મોટા કામમાં કદી ના પાડતા નથી.

તો મહારાજ તો સવાઈ માતા બનીને રોજ પ્રેમથી જમાડે છે.

આ ભાઈઓ અડધી રાતે પણ મદદ કરવા તૈયાર જ હોય છે. દરેક પર્વે આપણે પણ એમને ભૂલતા નથી.

યથાશક્તિ સ્વર્ગારોહણ સંસ્થા પણ એમને કંઈક ને કંઈક આપે છે.

એમને પણ સ્વર્ગારોહણ ફાવી ગયું છે. તો હજી પણ એ સૌ સંસ્થાની સેવા કરતાં રહેશે.

સેવકોના પરિવાર માટે ‘વરદ હસ્ત’ની પ્રાર્થના ગવાય છે. [સ્વર્ગારોહણની બહેનો તરફથી પરિવારના સભ્યોને વચ્ચો તથા રોકડ રકમની સહાય અપાય છે.]

* ૨૦૨૧ના નવા વર્ષની વિશેષતા એ છે કે પૂ. ‘મા’એ દરેકને વ્યક્તિગત રીતે મોબાઈલમાં (આધુનિક પદ્ધતિથી) આશીર્વાદ પાઠવ્યા છે જે નીચે મુજબ છે :

નૂતનવર્ષ — ૨૬/૧૦/૨૦૨૨

હે પ્રભુ,

નૂતનવર્ષ નવી શ્રદ્ધાભક્તિ, નવી શક્તિ, સ્ફૂર્તિથી ઉભરાતું, પ્રભુપરાયણ, આરોગ્યવર્ધક હજો.

સૌને સુખ, શાંતિ, આનંદ પ્રાપ્ત થજો. સૌને શ્રી સદ્ગુરુચરણે વાળજો.

સર્વ દિશાથી આશીર્વાદ વરસાવજો.

૩૨

અધ્યાત્મ

* આજે ભાઈબીજનો દિવસ એટલે પૂ.જ્યોર્તિમયી માતાજીનો પ્રાગટ્યદિન. તેમને અંતઃકરણથી યાદ કરતાં, તેમને અંતરથી પ્રણામ કરતાં ‘મા’ અંજલિ આપતાં કહે છે :

‘એક સંતપુરુષને પૃથ્વી પર પધરાવવા હોય તો માતા તરીકે પૃથ્વી પર એમણે પહેલાં પ્રગટવું પડે.

એ રીતે સરોડાની ધરતી ઉપર પૂ.માતાજી ભાઈબીજે પ્રગટ્યાં ને પોતાના પુત્રને ભારતના મુક્તિદિને એટલે કે ૧૫ ઓગસ્ટે પ્રગટાવ્યા. કેવો મંગલયોગ !

પોતે ભાઈબીજે પ્રગટ્યાં ને પુત્રના જન્મદિનને અમર કરવા ૧૫ ઓગસ્ટ પસંદ કરી.

એ પરમપૂજ્ય માતાજીનાં મધુર સ્મરણો અમારી પાસે પણ છે. અધ્યાત્મના અંકનું વાંચન (નવેમ્બર-૧૯૮૦) થાય છે;

લેખ છે : “મમતાળુ માતાનાં મધુર સ્મરણો”

ભાઈબીજના દિવસે ખાસ પૂ.માતાજીની સ્મૃતિમાં આજે સત્કર્મનું આયોજન થયું છે.

‘મા’ : પૂ.માતાજીએ એક સંતવિભૂતિ પ્રગટાવી, તો આપણે બધા અહીં છીએ.

આ સ્થાનને તીર્થનો મહિમા પૂ.માતાજીએ જ ધર્યો.

એમનાં પૃથ્વી પરના આગમનથી પૃથ્વી પણ મહિમાવંતી બની.

પૂ.માતાજીના જીવનને નજીકથી જોનારા પણ અહીં બેઠાં છે.

એક સંતપુરુષને પ્રગટાવનારા માતા કેવાં મહાન હશે !

હા, એવું પણ નોંધી શકાય કે પોતે પણ ‘સવાયા સંત’ કહેવાયાં.

એમના ચારિત્ર્યને એક પણ ડાઘ પડવા નથી દીધો.

જાન્યુઆરી : ૨૦૨૩

૩૩

જીવનભર ચારિત્ર્યની રક્ષા જાતે જ કહી.

અમને પણ ખૂબ પ્રેમ આપ્યો. અમારી સેવાને વધાવતાં. ખૂબ આશીર્વાદ વરસાવતાં.

* પૂ.‘મા’ની દિવ્ય અનુભૂતિનું વાંચન થાય છે. પૂ.‘મા’ કહે છે કે કોરોનાના તે દિવસો દરમ્યાન પ્રાર્થનાના પ્રયોગો સરસ થયા છે. મંત્રના પ્રયોગો પણ સરસ થયા છે. તે તે દિવસોમાં પ્રભુને જે જે કહ્યું તે બધું જ પ્રભુએ કરી બતાવ્યું. પદો પણ તે દિવસોમાં ઘણાં લખાયા. જાણે સાધનાનાં સોનેરી ફળો પાકીને પ્રભુએ ‘મા’ના હાથમાં ધર્યાં છે. દિવ્ય અનુભૂતિના વાંચન બાદ ‘મા’ કહે છે કે પ્રાર્થનાના સરસ પ્રયોગો થયા ને તે સફળ થયા એટલે ઢોલ-નગારાં વગાડીને કહેવાનું મન થાય છે કે પ્રભુ બહેરા નથી. સાંભળે જ છે આપણી જીદ પૂરી કરે જ. ગરજ જાગી જવી જોઈએ. તો બધી જ પ્રાર્થના સાંભળવા તે સજજ !

‘મા’ તો રોજની જેમ ખુલ્લી આંખે જપ કરતાં હતાં અને અચાનક જે મંત્ર જપતાં હતાં, તે દરેક અક્ષર આ રીતે (એકશન સાથે) નર્તન કરતો પ્રકાશિત થતો ને છેક નજીકથી જ જાણે એ દરેક અક્ષર જાણે સૂર્ય જેવો ! અદ્ભુત-પ્રકાશિત-જીવંત-ચિન્મય !

એ દરેક અક્ષર સ્થિર ન હતો. સતત નર્તન કરતો હતો. જાણે આપણા મુખ ને દાંતની વચ્ચે એનો મંચ બની ગયો — ને એટલો બધો નજીકથી જોયો કે મંત્ર જ પ્રકાશિત તેજરેખા ઝળહળ...ઝળહળ...અચાનક મંત્ર જાણે જીવંત થઈને પોતાના પ્રત્યક્ષ અક્ષરની અલૌકિક શક્તિનું દર્શન કરાવી ગયો !

એ દિવસથી સમજાય છે કે મંત્ર જડ નથી એ પણ અલૌકિક છે, જીવંત છે અને એ ચિન્મય છે.

૩૪

અધ્યાત્મ

મંત્ર ભલે નાનો હોય, તેને સામાન્ય ના સમજવો.

આજે પણ જપ કરતાં કરતાં એ અનુભૂતિ સતત યાદ રહે છે.

આ મંત્ર તો રોકડું નાણું છે. વાપરો એટલે વસ્તુ મળે. ને મૂકી રાખો તો કાંઈ ના મળે.

મંત્ર વાપરો. મંત્રનો ઉપયોગ કરો. રોજ જપો, રોજ રટો. તો કમાણી કરોડગણી ને રોજ લોટરી લાગે તેવું છે.

આ ધંધામાં અનુભૂતિનું વિશ્વ અલૌકિક છે. ના સમજાય પૂરેપૂરું..જેટલું સમજાય તેટલું - છતાં ઉપયોગી.

ઉપસંહાર : દિવાળી ખૂબ સરસ રીતે ઉજવાઈ અધ્યાત્મના રંગથી સૌ રંગાઈ ગયા. સૌના અંતરે ખૂબ આનંદ-પ્રસન્નતા છે. જાણે દિવાળી સફળ થઈ એમ સૌ મનઅંતરે છે. “પ્રગટનું સાન્નિધ્ય” સૌએ માણ્યું.

‘મા’ વારંવાર આવું સાન્નિધ્ય, આવો દિવ્ય સત્સંગ ધરતાં રહેજો. વારંવાર અમને બોલાવતાં રહેજો.

‘મા’ આખા કાર્યક્રમ માટે ખૂબ ખૂબ ખૂબ આભાર.

નાનાં બાળકોને ધ્યાનમાં લઈને આઠ-નવ વર્ષનાં બાળકોની એક નાનકડી યાત્રા પણ થઈ.

‘સ્વર્ગારોહણ’થી ગબ્બર – જેમાં ૧૦૦૦ પગથિયાંનું ચઢાણ છે. સૌ બાળકો ધૂન-બાવની ગાતાં-ગાતાં રમતમાં ચઢી જાય છે. સાત્ત્વિક આનંદ લૂંટે છે.

“પ્રણામ મા.”

—શ્રી મયૂરી ટેલર

જાન્યુઆરી : ૨૦૨૩

૩૫

॥ સ્વર્ગારોહણ-પરિચયપર્વ ॥

પરમતત્ત્વ, પરમ કૃપાળુ, કરુણામયી પૂજ્યશ્રી‘મા’ તથા પરમ-ચૈતન્ય સ્વરૂપ સંત સનાતન પૂજ્યશ્રી પ્રભુના ચરણોમાં કોટિ કોટિ વંદન.

૧૨-૧૩ નવેમ્બર ૨૦૨૨, ‘સ્વર્ગારોહણ’માં જાણે દિવાળી હોય એવો માહોલ અને કારણ માત્ર એક જ, અમારા પ્રેમસ્વરૂપ પૂજ્ય શ્રી‘મા’નું પ્રાગટ્ય પર્વ..

૧૨ નવેમ્બર ને શનિવારની શરૂઆત નિત્યક્રમ મુજબ સવારે ૬ વાગે ધ્યાનથી થાય છે, ત્યારબાદ બાવની સાથે પ્રભાત-વંદના, પ્રણામ અને સત્કર્મ. આ ક્રમ તો જાણે પૂજ્યશ્રી‘મા’ એ ‘સ્વર્ગારોહણ’ તીર્થના ધબકારાની જેમ સતત ધબકતો કરેલો છે તેથી આ નિત્યક્રમ અચૂક જળવાય.

આજે પહેલાં તો જપયાત્રા અને પછી પ્રેમસંગીતનું પારાયણ કરવામાં આવ્યું, સાથે પહેલાં પૂજ્યશ્રી પ્રભુનું પ્રવચન એટલે જ્ઞાનામૃતની ડિવીડી જેમા માનવશરીર વિશે અને પૂજ્ય‘મા’ના પરિચયનો અદ્ભુત વાર્તાલાપ પ્રભુના સ્વમુખે સાંભળવાનો બધાંને લાભ મળ્યો. ટેકનોલોજી જેમ આગળ વધે તેમ ‘સ્વર્ગારોહણ’ પણ દરેક નવી અને સારી વસ્તુને સ્વીકારતું રહે છે, એવી જ ટેકનોલોજીના માધ્યમથી મોટા સ્કીન પર પ્રેમસંગીતના શબ્દો ઉપસી આવ્યા જેથી પુસ્તકમાં જોયા વગર જ સહુ પ્રેમથી પારાયણ કરી શક્યા. ને એટલી વારમાં તો ભોજન તૈયાર ! આજે તો પર્વના દિને ભોજનમાં સહુને કેરીનો રસ

૩૬

અધ્યાત્મ

મળ્યો. સહુ પ્રેમથી આ પ્રસાદ પામી તૃપ્ત થઈ ગયા.

મધ્યાહ્ન સમયે બધાને વિભાગોમાં ઉપર સંત-દર્શનમાં આલાપભાઈના કાર્યક્રમની અદ્ભુત ડિવીડીનું દર્શન કરાવવામાં આવ્યું. સહુએ શિસ્તથી અને પ્રેમથી પ્રસાદરૂપે પ્રાપ્ત કાર્યક્રમનું રસપાન કર્યું.

૩.૩૦ વાગ્યાની સત્સંગબેઠક એક વિશેષ કાર્યક્રમરૂપે સહુની સમક્ષ પ્રગટી. ઘડિયાળમાં ૩.૩૦નો સમય થયો ને સહુ શબરી અને કેવટ પ્રસંગના પારાયણમાં લાગી ગયા. થોડો સમય પસાર થયો અને પૂજ્યશ્રી‘મા’ની ઉપસ્થિતિ જણાઈ. સહુ પોતાના સ્થાન પર ઊભા થઈ પૂજ્ય‘મા’ને આદર અને પ્રેમ સાથે નમન કરવા લાગ્યા. પૂજ્યશ્રી‘મા’ અને સાથે પ્રભુ જાણે એક દિવ્ય તેજ પ્રગટાવી રહ્યા હતા. પૂજ્ય‘મા’એ પોતાનું સ્થાન લીધું એટલે સહુ પ્રણામ કરી પોતાના સ્થાને ગોઠવાયા. સ્ટેજ પર સૂકૃતિબેન, દિશાબેન, રૂચિતભાઈ, નિલેશભાઈ, કૃપાબેન અને પૂર્ણિમાબેનની સંકીર્તન મંડળી હાજર હતી.

આજની સંકીર્તન મંડળીની એ વિશેષતા હતી કે પૂજ્ય‘મા’ના ૮૦મા જન્મદિન નિમિત્તે તેમના વરદ હસ્તે લખાયેલ ૮૦ પદોની પુષ્પમાળા સહુ સાથે મળી અર્પણ કરવાના હતાં. આ દરેક માટે એક સરપ્રાર્થઝ પૂજ્ય ‘મા’ માટે પણ નવી જ વાત હતી. સુકૃતિબેન કહે કે અમે સહુ ૮૦ પદોની પુષ્પમાળા આપને અર્પણ કરવા જઈ રહ્યાં છીએ. તે સાંભળીને પૂજ્ય‘મા’ ખૂબ આનંદિત અને પ્રસન્ન થતાં જણાયાં. અને પછી તો એક પછી એક પદો ગવાતાં ગયાં ને જાણે પૂજ્ય‘મા’ની એ પ્રસન્નતામાં વધારો જ થતો ગયો. એક એક પદના શબ્દો

જાન્યુઆરી : ૨૦૨૩

૩૭

પૂજ્ય‘મા’ સાથે ગાઈ રહ્યા હતા ને જાણે એ પદો પાછળનો ઈતિહાસ એમની આંખો સામે રમતો હોય તેમ આખો બંધ કરી સંકીર્તનની મસ્તીમાં લીન જણાતા હતા. ૮૦ પદોની પૂર્ણાહુતિ થઈ ત્યાં તો વાતાવરણમાં એક દિવ્યતા પ્રગટી ચૂકી હતી. સહુ સંકીર્તનના શબ્દોને પ્રેમથી ઝીલતાં અલૌકિક આનંદ માણી રહ્યા હતા.

પદો પૂર્ણ થયાં એટલે પૂજ્ય ‘મા’ તો જાણે આશીર્વાદ સાથે સહુ પર વરસી રહ્યા. સંગીતમંડળીના દરેક સભ્યોને ખૂબ બિરદાવ્યા અને અંતરના આશિષ આપી રહ્યાં. રૂચિતભાઈને બે શબ્દો આ પ્રસંગે બોલવા માટે કહ્યું, ને પછી તો એક વાક્ય એવું આશીર્વાદ સ્વરૂપ બન્યું જેણે સહુ કોઈના ૮૦ જન્મો કાપી નાખ્યા. એ પૂજ્ય‘મા’ની સ્લેટમાં લખાયેલ આશીર્વચન એટલે ‘—આજે આ બેઠકમાં દરેક ગાનાર, વગાડનાર અને ઝીલનારના હે પ્રભુ ૮૦ જન્મો માફ કરજો.’ આ રીતે સંકીર્તનયાત્રા સહુ માટે આશીર્વાદરૂપ બની રહી.

સહુએ પ્રેમથી ભોજન લીધું ને ત્યારબાદ તૈયાર થઈ ગયા ગરબે રમવા માટે. પ્રથમ બાવની પર ગરબે ઘુમ્યા ત્યારબાદ નિત્ય પ્રાર્થનાઓ કરી અને પછી તો રાસની રમઝટ. બાળકો, યુવાનો, વડીલો દરેક ગરબે ઘૂમવા લાગ્યા. આનંદથી ઉછળવા લાગ્યા. પૂજ્ય‘મા’ પણ સહુને દર્શનદ્વારેથી જોઈ રહ્યા. અંતે એ આનંદ પૂર્ણ થતાં જપયાત્રા શરૂ થઈ. ને દિવસનો અંત પૂજ્ય‘મા’ના હસ્તે પ્રસાદ પામ્યા બાદ આઈસ્ક્રીમથી થયો.

૧૩ નવેમ્બર, વિશેષ દિવસ અને પૂજ્યશ્રી‘મા’નો પ્રાગટ્યદિન. સવારે નિત્યક્રમ મુજબ ધ્યાન, પ્રભાત-વંદના,

૩૮

અધ્યાત્મ

પ્રણામ અને સત્કર્મ થયું. પણ આજે વિશેષ દિન અને વિશેષ સત્કર્મ એટલે બ્લડ ડોનેશન કેમ્પ. યુવાનો વડીલો દરેક જે નિયમ અનુસાર બ્લડ ડોનેટ કરવા સક્ષમ હોય, તે બધા જ તૈયાર થઈ ગયા. સૌ પ્રથમ તો પૂજ્ય‘મા’નું ૩ શીશી લોહી લેવામાં આવ્યું ને બાદ જ કેમ્પની શરૂઆત થઈ. એક પછી એક દરેક ભક્તો આ શુભ દિને આ શુભ કાર્યમાં જોડાયા. ને પૂજ્ય‘મા’એ પણ આ કેમ્પમાં જોડાઈ યુવાનો સાથે ઘણો સમય વિતાવ્યો. બ્લડ ડોનેટ કરતા દરેકને બિરદાવ્યા. પ્રસન્નતા વ્યક્ત કરી.

‘સ્વર્ગારોહણ’ના આંગણમાં પૂજ્ય‘મા’ પોતાની બેઠક પર ગોઠવાયાં અને હવે વિશેષ સત્સંગ બેઠકની શરૂઆત થઈ. જેમાં પ્રથમ બાળકોએ પૂજ્ય‘મા’ની સમક્ષ પોતાની કલાનાં ઓજસ પાથરતાં વક્તવ્ય, રામ-શબરીનો પ્રસંગ વગેરે પ્રસ્તુત કર્યો. પૂજ્ય‘મા’ની હાજરીમાં આ બાળકોમાં જાણે અલગ જ આત્મવિશ્વાસ જણાતો હતો. સાથે દશરથયાત્રાની ડિવીડી જોવા માટે સહુ ક્રમમાં સંતદર્શનમાં જતા હતા.

આજે એક નવું આયોજન સહુ જોઈ રહ્યા હતા. અને તે નવતર પ્રયોગ એટલે યુવાનો દ્વારા આયોજિત ‘પ્રશ્નોત્તરી સ્પર્ધા.’ ‘પોયણું પાંગરું’, ‘અધ્યાત્મનો અનસ્ત સૂર્ય’ આ બંને પુસ્તકો પર પાંચ ટીમ કરૂણા, પ્રેમ, સાધના, સત્કર્મ અને ક્ષમા સાથે ૨૫ જેટલા યુવાનો દ્વારા પાંચ રાઉન્ડમાં આ પ્રશ્નોત્તરી યોજાઈ. તેજસભાઈ, સુકૃતિબેન, કૃપાબેનની મદદ તથા જજરૂપે બીજલબેન, અતુલભાઈ અને વિજયભાઈ સાથે સંચાલન રૂચિતભાઈએ કર્યું. પૂજ્ય‘મા’ની ઉપસ્થિતિ વિશેષ પ્રસાદીરૂપ

સાબીત થઈ ! યુવાનો એક પછી એક પ્રશ્નના ખૂબ સરસ ઉત્તર આપતા રહ્યાં. ઘણી વખતે શ્રોતાઓને પણ જોડાવાનો લાભ સાંપડ્યો. સાથે વચ્ચે પૂજ્ય‘મા’એ પોતાના બાળપણના કેટલાક પ્રસંગો યાદ કરી સહુને ધન્ય કરી દીધા. યુવાનોના આ નવતર પ્રયોગની પ્રસન્નતા પૂજ્ય‘મા’ એ વ્યક્ત કરી, સમીતભાઈને મેરેથોન રેસ વિશે કહેવા માટે જણાવ્યું. સમીતભાઈએ અવનવી વાતો કરી ને સહુના આશ્ચર્ય વચ્ચે પૂજ્ય ‘મા’, રક્ષીતાબેન અને સમીતભાઈ ૩ વખત, ૩ રાઉન્ડ ‘સ્વર્ગારોહણ’ની ભૂમિ પર દોડ્યા, મેરેથોનમાં પૂજ્ય ‘મા’ પણ જોડાયાં. આ દૃશ્ય જોઈ સહુ પૂજ્ય‘મા’ને પ્રણામસહ નમન કરવા લાગ્યા. ને અંતે બે મિષ્ટાન સાથે સહુને ભોજન પ્રાપ્ત થયું.

મધ્યાહ્ન સમયે વિભાગોમાં જેમને પણ બાકી હોય તેઓ દશરથયાત્રાની ડીવીડીનાં દર્શનનો લાભ લેતા રહ્યા. સાથે કસ્તુરબા કન્યાવિદ્યાલયની લગભગ ૧૫૦ કન્યાઓ ને ઓઢવાના ચોરસા, રૂમાલ, ગ્લાસ અને ડિશ, માથામાં નાખવાનું તેલ, ટૂથ બ્રશ, ચવાણું અને મીઠાઈ વિશેષ સત્કર્મના ભાગરૂપે આપણા જ સત્સંગી ભક્તો દ્વારા અર્પણ કરવામાં આવ્યું. સમીતભાઈ યુવાનો સાથે મેરેથોનની કેટલીક યાદો તાજી કરતા ઘણા વીડીઓ, ફોટોગ્રાફ બતાવી રહ્યા હતા. પૂજ્ય‘મા’ની ઉપસ્થિતિમાં ૩.૩૦ની સત્સંગ બેઠક આગળ વધી. સહુએ પ્રણામસહ પૂજ્ય‘મા’ને નમન કર્યા. સમીતભાઈ સાથે પ્રશ્નોત્તરીનો દોર આગળ વધ્યો. ઘણા બધા પ્રશ્નો યુવાનો દ્વારા પૂછવામાં આવ્યા અને ખૂબ આદરભાવે તેના જવાબો

સમીતભાઈએ આપ્યા. ને એ પહેલાં તો પૂજ્ય‘મા’ની ઉપસ્થિતિમાં રક્તદાન કરનાર દરેકને પૂજ્ય‘મા’ દ્વારા, એક ‘સ્વર્ગારોહણ’નું કાર્ડ તથા ઠું મા રક્ષામામ્ની શાલ દ્વારા સન્માનિત કરાયા તો યુવાનોને પેન અને ડાયરી બે પુસ્તકોના વાંચન તથા સરસ પ્રશ્નોત્તરી સાથે ભવિષ્યમાં પણ વાંચન અને નોંધ થાય એ હેતુથી પુસ્કૃત કરવામાં આવ્યા. સવા લાખ જપ કરનાર વિશેષ પ્રસાદ પામી ધન્ય બન્યા.

સાથે સાથે સમીતભાઈ સાથે સહુએ વિભાગવાર મેરેથોન દોડ કરી. બહેનો સાથે રક્ષિતાબેન પણ જોડાયા. સંજયભાઈ દ્વારા કવિતા સાથે હાસ્યરસ પિરસવામાં આવ્યો. અને રૂચિતભાઈ પણ એક સ્વર્ગારોહણ પર કવિતા બોલ્યા. અંતમાં પૂજ્યશ્રી‘મા’ના આશીર્વાદની વર્ષામાં સહુ અપાર ભીંજાયા. પૂજ્ય‘મા’એ સહુને સમય કાઢી હાજર રહેવા બદલ આવકાર્યા ને આનંદ વ્યક્ત કર્યો. રાજુકાકા દ્વારા આભારવિધિના શબ્દો સંભળાયા. ને આ રીતે આ ઘરા પર પૂજ્યશ્રી‘મા’ સર્વેશ્વરી‘મા’નું પ્રાગટ્યપર્વ એક અનોખું, સહુને જગાડનારું સાબિત થયું.

અંતે તો આ બાળમુખે વધુ કશું ન કહેતાં એ જ પ્રાર્થના કે ‘હે ‘મા’ ! હે પ્રભુ ! આ સ્વર્ગારોહણની સાચી સંપતને અખંડ રાખજો. સતત રક્ષા કરજો. સતત જગાડતા રહેજો. એજ પ્રાર્થના. પ્રણામ..પ્રણામ..પ્રણામ.

—શ્રી રૂચિત પંડ્યા
(‘દિલખુશ’)

॥ ‘સ્વર્ગારોહણ’નાં સંસ્મરણો ॥

દિવાળીનું પર્વ હોય, ‘સ્વર્ગારોહણ’ તીર્થ હોય અને પૂ.શ્રી‘મા’ની સુખદ સંનિધિ હોય એટલે પર્વનો આનંદ અકલ્પનીય હોય. તેમાં બાળકો, યુવાનો અને વડીલો સૌ કોઈ એક તાંતણે બંધાયેલા જોવા મળે. આ દિવાળીના પર્વમાં પૂ.શ્રી‘મા’એ વિશેષ અવનવા થાળ પીરસ્યા. જેમાં ‘પડદાઓથે પ્રભુ’, ‘શ્રી હરિની શબ્દયાત્રા’, ‘અધ્યાત્મ’નાં વિવિધ પ્રસંગોનું વાંચન અને શ્રવણામૃત થયું. મારી દૃષ્ટિએ ૭ દિવસના પર્વ દરમિયાન મુખ્ય વાનગીઓનો રસથાળ નીચે મુજબ છે.

કોઈપણ મંગલ પ્રસંગે ‘સુંદરકાંડ’નો પાઠ કરાવવાની પરંપરા આપણે ત્યાં ખૂબ જ પ્રચલિત છે. દિવાળીના પર્વનો પ્રારંભ પણ તેનાથી થયો. તેના દ્વારા પૂ.શ્રી‘મા’ સૂચવે છે કે ભક્તો હનુમાનજીને ભૂલ્યા નથી અને પારાયણ કરીએ તો આપણને કોઈવાર કામ પડે તો હનુમાનજીને આપણા પારાયણની શરમ નડે. જેમ માનવજગતમાં પણ કોઈ સન્માને તો ખૂબ ગમે તેમ. તે દ્વારા વિવિધ પાઠ અને સ્તુતિ શું કામ કરવામાં આવે છે. તેનું મહત્ત્વ સમજાય છે.

તમારાં સગાસંબંધીઓ ઘણાં હોય. તેમાંથી એકને મળીએ અને બીજાને ના મળીએ તો ખોટું લાગે તો સમયાંતરે આપણે પણ પૂ.શ્રીને પ્રણામ કરવા. ‘સ્વર્ગારોહણ’ દોડતાં રહેવાનું છે. પૂ.શ્રી ઘણાં ઘણાં વર્ષોથી રાહ જોતા ઊભા છે. એમના પણ પગ દુખતા હોય. તો સૌ બાળકોએ પ્રભુને પ્રણામ કરવા દર્શન કરવા ‘સ્વર્ગારોહણ’ પૂ.શ્રીને ખોટું ન લાગે તેનું ધ્યાન રાખવાનું છે. આપણે પ્રણામ કરવા સ્વર્ગારોહણ આવીએ તો પૂ.શ્રીને ખૂબ સારું લાગતું હશે અને માતાજી સાથે વાત પણ કરતા હશે કે આપણે બીજી વાર જલ્દી ઉપર નથી આવવું. તેથી સ્વર્ગારોહણ વારંવાર આવતા રહેવાનું છે. પરિવારમાંથી કોઈ મૃત્યુ પામે તો

આપણે તેના ફોટા મૂકીને નામ આગળ સ્વર્ગસ્થ લખાવીએ છીએ. તેઓ આશીર્વાદ આપ્યા કરે છે અને સૂક્ષ્મરીતે તો આપણી સાથે જ છે. માટે નામ આગળ સ્વર્ગસ્થ લખવું જોઈએ નહિ.

બીજા માટે પ્રાર્થના કે રક્ષામામ્ની ધૂન કરીએ તે પણ એક સત્કર્મ જ ગણાય. કોઈની માંદગી હોય ત્યારે પ્રાર્થના કરીએ તો તેનો અર્થ ઈશ્વરની યોજનામાં વિક્ષેપ પાડવાનો નથી. પરંતુ પ્રાપ્ત પરિસ્થિતિમાં હળવાશ મળે અને સત્સંગી કે સ્નેહીજન તરીકે ફરજ બજાવ્યાનો સંતોષ મળે. આપણે ઈશ્વર પાસે માગવું કે તન, મન, ધનનું આરોગ્ય આપો. પૂ.શ્રી કહેતા; ‘સર્વની શાંતિ માટે પ્રાર્થના કરવાથી પોતાના ખાતામાં પણ જમા થાય. કારણ કે સર્વમાં આપણે પણ આવી જઈએ છીએ.’

ધનતેરસે આપણે માત્ર સિક્કા પૈસા કે નોટ ને જ ધન ગણીએ છીએ. પરંતુ પૂ.શ્રી ‘મા’ ધનનો વિશાળ અર્થ સમજાવતાં કહે છે કે; માનવશરીર અમૂલ્ય ધન છે.

● આપણી પાસે સમર્થ સંતનું ચરણ છે તે કરોડગણી સંપત્તિ કહેવાય.

● આપણી પાસે હાશ પામવાનું ‘સ્વર્ગારોહણ’ નામનું તીર્થ છે તે પણ મોટી સંપત્તિ કહેવાય.

● જીવતાં માતાપિતા પણ સાચું ધન છે.

● સાધના અને નિયમોનું ધન છે જેને જતનથી સાચવવાનું છે.

● માનવદેહની સંપત્તિ પણ સારા માર્ગે જ વાપરવાની.

પૂ.શ્રીના સ્વરૂપ જોતાં જોતાં પૂ.શ્રી ‘મા’ શું કરે છે ? દર્શન એટલે શું ?

પૂ.શ્રીના નેત્રોને જોતાં જોતાં નેત્રોની અંદર યાત્રા કરવાની અને તે નેત્રોમાં આપણી આંખ એકદમ સ્થિર કરવાની તો ક્ષેત્રોમાં જે હોય તે આપણને દેખાવા માંડે. પૂ.શ્રીના દરેક અંગો

સાથે પણ પ્રાર્થના કરતાં કરતાં વાતો કરવાની. હે પ્રભુ ! આપનાં ચરણો કેવા સરસ છે કેટલી બધી યાત્રા કરી છે. અમને પણ આપનાં જેવા તીર્થસ્વરૂપ ચરણો આપો.

દર્શન એટલે સરસ એકાગ્રતાથી સંતના દરેક અંગ સાથે મનથી વાતો કરતાં રહેવું. કોઈપણ પ્રાર્થના સમજાવવાનું ગાવાનું શ્રી ‘મા’ સૂચવે છે. “તમારા શરણમાં હું આવ્યો.” તેમાં પૂ.શ્રી ‘મા’ સમજ ધરે છે કે શરણે આવ્યો એટલે આવી ગયો. શરણ ૧-૨ દિવસ પૂરતું ન હોય. શરણે આવ્યો એટલે આવી ગયો. સંસારને ખેદાનમેદાન કરીને શ્રી ચરણે ઠરવા આવી ગયો. આવ્યાં એટલે આવ્યાં. આપણે જેમ મંકોડો ગોળમાં ચોટે તેમ ચોંટી જવાનું છે. મૃત્યુ પામે તો પણ ગોળને ના છોડે તેમ આપણે પણ પ્રભુના શરણમાં ચોંટી જવાનું છે.

રોજ જ સારી વાત સારી ટેવ યાદ રાખી સારાં કામ કરી સારા માનવ બનવાનું છે. તેવું પૂ.શ્રી કહેતાં તો આ પર્વ દરમિયાન લગભગ દરરોજ જમતી વખતે મૌનવ્રત પાળીને જ ભોજન લેવાનો આગ્રહ હતો. મૌનવ્રત પાળવાથી અન્નદેવનું સન્માન થાય છે. જે-જે બોલીને જમે છે તે તે કોઈક જન્મે ભૂખ્યા રહેવાને આમંત્રણ આપે છે. ઘરે, ‘સ્વર્ગારોહણ’માં અને હોટલના ટેબલ પર પણ મૌનવ્રત પાળીને અન્નદેવનું સન્માન કરી શકાય છે.

વર્ષગાંઠ શું સૂચવે છે ? તેમાં પૂ.શ્રી ‘મા’ કહે છે કે માનવે ગાંઠરહિત થવાનું છે. અહંકાર, મમતા, રાગ, દ્વેષ, કામ, ક્રોધ, જ્ઞાન વગેરેની ગાંઠોને તોડવાની છે અને મુખ્ય તો જન્મમરણની ગાંઠને તોડવાની છે. આ દરેક ગાંઠો અવિદ્યાથી બંધાય છે. અને આત્મજ્ઞાન કે ગુરુના માર્ગદર્શનથી તૂટે છે. જન્મદિવસ માત્ર ઉલ્લાસ માટે જ નહિ પરંતુ ગાંભીરતાથી થનારા આત્મચિંતનનો દિવસ છે.

રાતોરાત કરોડપતિ થઈ નથી શકાતું તે શ્રીશાંતિભાઈના જીવનમાંથી શીખવા મળે છે. વર્ષો સુધી મથામણ, મહેનત અને પરિશ્રમ કર્યાં. નાનાં નાનાં કામ શરૂ કર્યાં અને ધીરે ધીરે ઉદ્યોગપતિ બની ગયા. તેઓ કરોડોનું દાન 'સ્વર્ગારોહણ'ને કરે છે છતાં ખૂબ સાદાઈથી જીવન જીવે છે. નમ્રતા, સાદાઈ, સખત મહેનત દ્વારા શૂન્યમાંથી સર્જન કર્યું. તે શાંતિભાઈના જીવનમાંથી નવા વર્ષે દરેકને પ્રેરણા ધરતું ગયું.

નવા વર્ષે દરેકને નવો નિયમ લેવાનું પૂ.શ્રી'મા' સૂચવે છે. જેમ કોઈનો પ્રસંગ હોય તો જવું જ પડશે. 'સ્વર્ગારોહણ'માં પર્વ/ઉત્સવ છે. જવું જ પડશે. તેવું મનને મનાવીને હાજર થતા રહેવાનું છે. બીજાને ખોટું ના લાગે માટે રજા લઈએ છીએ. તેમ પ્રભુને ખોટું ના લાગે તે પણ ધ્યાન રાખવાનું છે. સ્વરૂપ જીવંત છે અને આપણાં દરેક કાર્ય કરવા સજ્જ છે. માટે સ્વરૂપ સાથે પણ જેવો વ્યવહાર કરીએ તેવું પરિણામ પ્રાપ્ત થાય છે. ગમે તે વિપરીત પરિસ્થિતિ આવે તો પણ 'પ્રભુ તને ના ભૂલું' તેવી પ્રાર્થના કરવાની છે.

મંત્ર વિશે જણાવતાં પૂ.શ્રી'મા' કહે છે કે મંત્ર જડ નથી. એ જીવંત, ચિન્મય, અલૌકિક છે. મંત્ર રોકડું નાણું છે. વાપરો એટલે વસ્તુ મળે ને મૂકી રાખો તો કાંઈ નથી મળતું. રોજ આ મંત્ર જપીએ તો કરોડગણી કમાણી થાય છે. અને હરિનામના ધંધામાં રોજ લોટરી લાગે છે.

પ્રભુને કોઈપણ કાર્ય માટે પોકારીએ પ્રાર્થના કરીએ તો પ્રભુ દોડતા આવે છે. તે રાહ જોતા હોય છે કે ક્યારે બોલાવશે ! પ્રભુનું સ્મરણ કરતાં જ પ્રભુ સામે જ ઊભા છે તે યાદ રાખવાનું છે. પ્રાર્થના ના સંભળાય તો પણ નિરાશ ન થતાં સ્વીકારવાનું છે કે આપણું કલ્યાણ તેમાં નહિ હોય.

—❀— —શ્રી કૃપા જાગણી

॥ સ્વર્ગારોહણમાં રક્તદાનયજ્ઞ ॥

પ્રાચીનકાળની ઋષિપરંપરામાં વિવિધ યજ્ઞોનો મહિમા ગવાયો છે. ૧૩ નવે. ૨૦૨૨ પૂ.શ્રી'મા'નાં ૮૦માં મહિમાવંતા પ્રાગટ્યપર્વે વિશિષ્ટ હેતુસર 'સ્વર્ગારોહણ'માં 'ભક્તરક્તદાન'નું યજ્ઞકાર્ય આયોજાયું.

રક્તનું પ્રત્યેક ટીપું અતિ મૂલ્યવાન છે. નવજીવન ધરનારું છે. ભૌતિક દોડધામમાં વ્યસ્ત કોઈક જીવનયાત્રીને આકસ્મિક રક્તની જરૂરિયાત ઊભી થતાં આ પ્રકારના દાનની સેવા બહુ કીમતી તેમજ જીવનપ્રકાશ પાથરનાર છે. સમાજમાં રક્તદાન દ્વારા જીવનદાન દેતાં માનવકેન્દ્રી-જીવનલક્ષી મૂલ્યોનું સ્થાપન તે પ્રત્યેની જાગૃતિ અને આવાં બહુમૂલ્ય અભિગમનો પ્રસાર એ દેશ અને સમાજની શ્રેષ્ઠ સેવા છે તેવું મહાપુરુષો માને છે.

આવા ઉત્તમ લક્ષ્ય સાથે કૃપાળુ, કરુણામયી પૂ.શ્રી'મા'ના આશીર્વાદ લઈ 'સ્વર્ગારોહણ'ને આંગણે 'રક્તદાન' યજ્ઞ આરંભ પામ્યો.

ડૉ. મિહિરભાઈની ટીમ ૧૩મીની સવારે પૂ.શ્રી'મા'નાં ત્રણ શીશી (બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, મહેશ) રક્તદાનથી આ યજ્ઞનો મંગલ પ્રારંભ કર્યો. [ધરા પણ ધન્ય, તીર્થ પણ ધન્ય, શીશી પણ ધન્ય, યંત્રો પણ ધન્ય, ભક્તો પણ ધન્ય, ડૉ. પણ ધન્ય, બધું જ ધન્ય ધન્ય]

આ જ સંકુલમાં રક્તદાતાઓનાં બેડની સુવિધા કરવામાં આવી હતી. રક્તદાન બાદ જરૂરી કેલેરી ડ્રીંક અને બિસ્કીટ પણ પ્રસાદ રૂપે મેળવવાની વ્યવસ્થા હતી. આ આખી પ્રક્રિયા દરમિયાન પૂ.શ્રી'મા'ની પ્રત્યક્ષ ઉપસ્થિતિ રક્તદાતા ભક્તોમાં આનંદ,

ઉત્સાહ, હિંમત, શક્તિ અને સ્થિરતામાં વધારો કરતાં હતાં.

‘સ્વર્ગારોહણ પરિચય પર્વ’માં પધારેલા ૬૦ વર્ષથી અંદરનાં સંપૂર્ણ સ્વસ્થ અને રક્તદાનનાં આવશ્યક નિયમોમાં ખરાં ઉતરેલાં ૮૩ જેટલાં સાધક ભાઈ-બહેનોએ રક્તદાન કરી ધન્યતા અનુભવી. પર્વમાં સંજોગોવસાત્ ઉપસ્થિત નહીં રહેનાર ૩૧ જેટલાં ભક્તોએ પોતપોતાનાં શહેરનાં (સેન્ટરમાં) રક્તદાન કરી પોતાની નિષ્ઠા અને શ્રદ્ધા પ્રગટ કરી હતી.

રક્તદાતા ભક્તબાળકોને વધાવતાં પૂ.શ્રી‘મા’ ‘ૐ યોગેશ્વર રક્ષામામ્’ની શાલ, ‘હું કોઈ ઘરની જ્યોત બનું’ એવી સૂચક પંક્તિ મુદ્રિત કરેલું એક સુંદર કાર્ડ અને પ્રસાદ આપી અભિવાદન કરે છે.

પૂ.શ્રી‘મા’ ‘ભક્તરક્તદાન’ની જીવનોપયોગી સેવાથી પ્રસન્ન થતાં લખે છે—‘મા’એ વિચારેલું કે ૮૦ થી ઉપર ડોનર થાય તો એટલું જીવવું પડશે.

* જેણે જેણે રક્તદાન કર્યું તે તે ઘસાઈને ઉજળાં થયાં.

[થોડાક દિવસોમાં પૂ.શ્રી‘મા’નો બ્લડરિપોર્ટ ડૉ.મિહિરભાઈની લેબમાં તૈયાર થઈ આવી ગયો. જેનો ડૉ. અર્પિતાબહેન, ડૉ. દેવર્ષિ અને ડૉ. પ્રકાશ કોટેયાએ અભ્યાસ કર્યો. હાર્ટ, કીડની, લીવર, ડાયાબિટીસ, થાઈરોઈડ, વિટામિનના બધાં જ બ્લડ પેરામીટર અત્યંત સરસ ને નોર્મલ છે. વધુ અનુભવી ડૉ. પ્રકાશ કોટેયા રિપોર્ટમાં નોંધે છે કે ‘મા’નાં ઉપવાસ ને નિર્જળાપ્રતને જોતાં આ રિપોર્ટ નોર્મલ નહીં એક ચમત્કાર જ ગણવો પડે.]

આ પવિત્ર ‘રક્તદાન’ યજ્ઞમાં સંમિલિત સૌભાગ્યશાળી ભક્તોની નામાવલિ નીચે મુજબ છે :

જાન્યુઆરી : ૨૦૨૩

૪૭

બિજલ ભટ્ટ રક્ષિતા જોશી સુકૃતિ જાની ઝરણી ઠાકર દિશા ટેલર મિત્રા કથકિયા દષ્ટા શુક્લ અમન જોશી વ્રજ જાની નીલ સુરતી મહર્ષિ કાકા તેજસ વિરપરીયા સ્તુતિ વિરપરીયા ઉર્વશી યુડાસમા હેમિના પાઠક પૂજા મિસ્ત્રી રંજન ભક્ત મોના જોશી સ્નેહલ પુરોહિત યોગેશ કવીશ્વર મનીષ સુરતી પ્રણવ જાની હિરેન દવે ધ્રુવ કલોલા વિજય કુંડારિયા નિર્મલ જોશી નિકુંજ જોશી તેજલ પુરોહિત	ગાયત્રી વ્યાસ ધરા શુક્લ ખુશી ભક્ત વિજય કનેરિયા હેમિશ અમૃતિયા ગાયત્રી જોશી ધવલ કાકા તારક વ્યાસ અનામિ આશિષ ગોહિલ મલક કાકા જયેશ ગાઈકર અશ્વિન કાકા સંદીપ સોરઠીયા પ્રધ્યુમન શુક્લ આશિષ જોશી નિલેશ ટેલર સમિત મુનશો હર્ષ સતરિયા વૈશાલી રાઠોડ રજનીકાન્ત કુંડારિયા મનોજ મણિયારા વિનોદ કાકા વિમલ પંડ્યા વૈભવ કાકા ભાગ્યેશ પુણેકર પિનાકીન ખેર ગૌરાંગ શાહ	દિનેશ ઠક્કર ડૉ. કુંદન ગોહિલ કૃશાંગી પંડ્યા કૃષ્ણા મહેતા જલ્પા પટેલ રશ્મિ સોરઠિયા સેજલ શાહ અમીશા ગાયકર હીના મહેતા રીટા કણઝારીયા ચેતના ટીલાલા પરેશ કાકા આશિષ અઢિયા જયશ્રી ગામિત રાજશ્રી રામાનુજ દર્પણ મિસ્ત્રી જગદીશ સોરઠિયા હીના કથકિયા શારદા પટેલ મિકુલ શાહ દિપક મહેતા વંદના કાલુસ્કર સંદીપ ઠેસિયા ઉષ્મા વ્યાસ નિલેશ કણઝારીયા અનભિષ્ન નામના
--	--	---

—સંકલન

અધ્યાત્મ

૪૮

II 2022 New York City Marathon II

Dreams do come true One must keep believing in them and work towards achieving them.

I ran my first .11-marathon (13 1 11100 21 1kms) in 2007 I registered lot that race (Stand. Chartered Mumbai Half Marathon, with a couple of office colleagues I was very naive about running and also completely unaware and unprepared for the race Somehow I managed to finish the race in 3 hrs and 15 mins. I was completely overwhelmed and amazed by the entire running experience That night I researched more about running and found that the New York City Marathon (26 2 miles/ 42 2 kms) was one of the most prestigious races in the world And at that moment my dream to participate in the New York City Marathon was born.

In 2022. 16 years later. 6" November 2022. I finally fulfilled my dream and completed the New York City Marathon in 4 hrs and 27 mins.

I had prayed to Pujaya Maa and sought Her blessings before the marathon Our beloved Maa always supporting Her children, showered me with a downpour of blessings Here are Her in-

જાન્યુઆરી : ૨૦૨૩

૪૯

spiring and empowering worcis.

He Prabhu, it is your marathon, not Samit's. Get ready to save Your reputation If Samit loses his reputation, then you are at fault." Prabhu remember, I (Sam)t will take the leap, You carry me " (Maa prays on my behalf) the Gods and Goddesses of Swargarohan are blessing rne. Pujya Prabhu will run the race while carrying me (Sant) Then why worry.

The blessings and prayers from Pujya Maa immensely motivated me on the morning of the marathon.

However, the journey to arrive at the starting line of the race was not easy. It demanded a lot of patience, perseverance. dedication and a 4-month long training schedule. Not only is the New York City marathon a tough race but also the qualifying requirements to get into the race are equally challenging. In order to qualify for the marathon, I had to complete 9 races and volunteer atleast 1 event. I dedicated the year 2019 to 1907010 all the 9 races (various race events ranging from 1 mile to 13.1 miles) and 1 volunteering event. Thus. I qualified to run the marathon in 2020 However. due to COVID-19, the

૫૦

અધ્યાત્મ

New York City Marathon was canceled and I was deferred to run in 2021. This was a great life lesson that Pujya Maa taught me about patience. We must continue striving towards our goals and dreams. but sometimes the fruits of our hard work may not arrive at the time we expect. We must not be disheartened. rather Pujya Maa Prabhu shower us with positive results at the appropriate time.

Thankfully in 2021, the New York City marathon was reinstated and I was scheduled to run the New York City marathon on November 7, 2021. I began training for it since July, 2021.

2021 was also Pujya Prabhu's centennial year celebration in Swargarohan. Pujya Maa invited devotees from foreign countries to join the devotees from India at Swargarohan November darshan. So, without giving it a second thought Rakshita and I visited Swargarohan and I deferred my marathon to 2022.

During our stay, Pujya Maa expressed her desire that I should complete 108 Wad.... of Swargarohan by running from Pujya Prabhu's swaroop till the Kutiya. She called it 'The Swargarohan Marathon'. Our all knowing Pujya

જાન્યુઆરી : ૨૦૨૩

૫૧

Maa selected the same date and start time of the 2021 New York City marathon for my Swargarohan marathon ! An important detail to be noted here is that we had given Pujya Maa no inkling of the fact that I was going to participate in the New York City marathon that year, nor had I spoken to Her about the date and time of the marathon. But this is our Pujya Maa we speak of. Her every plan is always perfect and She always has a better surprise gift for us, beyond our wildest imaginations! It was my most memorable day in Swargarohan where I was able to run and complete 108 Pradakshinas under Her constant loving gaze.

Finally, I was scheduled to run the New York City marathon in 2022. I started my 4-month training for the marathon in July 2022. It is an intense training schedule where the running mileage increases every week up to 2 weeks prior to the marathon. I train 3-5 times on a weekly basis per that schedule. Every Sunday is a 'long run.' which starts with 6 miles and increases incrementally every week up to a maximum of 20-21 miles. The average miles per week also start with 12-15 miles, leading up to a maximum 35-

૫૨

અધ્યાત્મ

40 miles during the training The training schedule also includes strength training along with running Strength training helps build muscle strength which is very important. Apart from the training, diet management is also very important during the entire schedule I followed a balanced-diet of high protein, fiber and vitamins during the training For the last 2 months of the training period, I did not consume any sweets, including the Diwali delicacies.

If we want to accomplish our goals, Pujya Maa is the perfect example to follow for discipline dedication and perseverance With Her grace I was able to follow my routine and complete my training to be physically ready for the marathon.

Time management was also of equal importance as I was training along with my busy office schedule We have always seen Pujya Maa complete her pranams, daily exercises, and prayers first thing in the morning And on days when there is a packed schedule or travel she would finish it very early in the morning or even the prior night Inspired by Pujya Maa I would wake up at 5:00 am on days that I had to train

to ensure I completed my to prior to leaving for the office It gave me a sense of personal accomplishment of finishing my niyams or my planned physical activity before getting engaged in the busy routine of the day. It always gave me positive energy which lasted throughout the day.

After the long 4 months of training, I was physically and mentally ready to run the New York City marathon. On the morning of the race I offered my pranams to Pujya Maa Prabhu and thanked them for keeping me physically and mentally fit to run the marathon I prayed to them to run alongside me during the entire race Apart from the tough running course, the 2022 New York City marathon was an exceptional challenge in terms of the weather. The temperature was extremely high for running a marathon, 76°F/ 26°C, including 75% humidity. It was the second highest temperature for marathon running since 1980. But this challenge was the same to all the 50,000 plus runners who were running the marathon I remembered Pujya Maa's words and I accepted it as a prasada from Pujya Maa Prabhu, instead of complaining about the weather.

As I started the race an adrenaline rush went

through my body. A dream that I had dreamt 16 years ago was now being fulfilled. I started my race at 9.10am along with fellow 50.000 runners. It is a sight that is permanently etched in my memory the sea of runners. the excitement and the energy all around The atmosphere was absolutely electric and I was soaking in all the energy as the runners were clapping and cheering as we crossed the start line I now shifted my focus to running. keeping my speed and breath under control, it is very easy to get excited and start running very fast in the beginning, which drains energy early on As I started crossing mile after mile. the cheering crowds kept my spirits high, even though the heat and humidity was slowly starting to affect many runners.

This marathon was a testimony of both physical and mental strength. At mile 15 (24kms) when I saw a runner faint right ahead of me. I thought to myself that this could be me too ! I started chanting Om Maa Rakshamam Gradually, I started seeing runners starting to walk and cramp in the heat It is very unusual for runners to faint in a marathon or even start walking or cramping so early. While I was at mile 8

(13kms) and mile 12 (19kms), I heard loud chanting and cheers of 'Jai Krupalu Maa". To my surprise. Rakshita, Moksh. Archanbhai and Dharaben were in the crowd chanting 'Jai Krupalu Maa.' I was extremely surprised and ecstatic to see them and it was a much-needed energy boost because the heat was slowly starting to affect me.

The energy of the cheering crowds in the New York City Marathon is unparalleled to any other marathon or races that I have run in my life. It literally carries you through the marathon with their relentless support. My target time to finish the marathon was 3 hrs and 45 mins and I was running at a good pace until mile 18. However, after I crossed mile 18. I started cramping severely and I had to stop running for a few seconds as both my legs were almost immobile. I started chanting Om Maa Rakshamam and called out to Maa Prabhu for help With Their grace. as and when the cramping would subside I would begin running slowly, and then stop or walk as my legs began cramping up again.

At mile 22. I experienced the presence and grace of Pujya Maa Prabhu. At a sharp turn I

cramped severely and pulled myself on the side next to the cheering crowds. Suddenly, out of nowhere a man and a woman ran towards me and asked me if I was alright ! I said, "I am cramping, so I have just stopped' They immediately started massaging my legs and then ran somewhere to get a pain relieving Icy Hot gel and massaged my legs with it so I could get some relief They continued massaging my legs for almost a minute and kept telling me You will be fine. you are almost there you can do it" After almost a minute, I thanked them and started running slowly again.

Who were these two people? Why would they massage my legs? Where did they get the Icy Hot gel from? There were other people in the crowd, but no one came to my help. Why would anyone be carrying a pain relieving gel? In fact a few miles earlier. I had asked the volunteers at the medical tent if they had a pain relieving gel but they didn't have it I believe They were none other than Angels inspired and sent by Pujya Maa Prabhu to come to my rescue. They saw their child in pain and instantly sent the required relief. If you call out to Pujya Maa Prabhu they

will always be by your side in any shape or form "Pokaro to Pa dk he. saad karo to saame.'

I had changed my target from completing the marathon in 3hrs 45mins to just completing the marathon by now I was constantly seeking Pujya Maa Prabhu's help through prayers and chanting Om Maa Rakshamam. My eyes were searching for a familiar face in the crowd who would shout • Jai Jai Krupalu Maa" As I was getting to the last mile of the race the support and encouragement from the unknown cheering crowds was getting louder and louder As soon as I slowed down or walked. unknown voices from the cheering crowd could be heard shouting 'Come on, you can do it.' You are almost there Only 1 mile left. you have come this far The finish line is very very close- These words sounded to me as -Jai Jai Krupalu Maa.

As I reached the last half mile of the race I really heard loud cheering of 'Jai Jai Krupalu Maa" and the Indian flag. It was Rakshita. Arpita. Moksh Mukeshbhal Indiraben Archan and Dhara cheering me and chanting -Jai Jai Krupalu Maa.' It felt like the entire New York city was chanting along with them I was excited to

see them as I knew the finish was right around the corner Their loud tone and cheering gave me a renewed sense of energy for the last mile. From there on carried our Indian flag with me. for the last half mile. and I crossed the finish line at 4 hrs and 27 mins. I had prayed for and visualized this moment so many times in the past few years and I was thrilled to be living that moment!

From mile 18 (29kms) to mile 26.2 (42.2kms), Pujya Maa Prabhu carried me in their arms. It was impossible to finish the race without Their grace and blessings. In the blessings that Pujya Maa gave me before the race. She told 'I should leap and Prabhu will carry me ! This is exactly what Pujya Maa Prabhu did for this marathon and I felt their presence and energy all around throughout the race. 'Thank you Pujya Maa Prabhu' for running the marathon for me.

Swargarohan

In Pujya Prabhu's Baavni, there's a line "Alp guno ne ghana gano, sadaa aapjo aashirwad' (Please count my smallest traits as numerous and bless me always). This is my humble prayer

જાન્યુઆરી : ૨૦૨૩

૫૯

always at the lotus feet of Pujya Maa Prabhu After the marathon, I visited Swargarohan for Pujya Maa's darshan and also to thank Her for the marathon. As we all know. Pujya Maa always celebrates even our smallest achievements with the grandest of pomp. On 13' November Pujya Maa's 'pragatya din' (birthday). She felicitated me in Swargarohan by showering gifts flowers. a customized running Tshirt, a garland of chocolates, a shawl. presenting my medal in front of everyone and then most importantly. She surprised me with a personal plaque or shield with my picture from the New York City marathon. Pujya Maa had designed the plaque herself and later She also gave me the blueprint of the design.

Just when we think Pujya Maa is done showering gifts upon us She reveals another surprise. Just when our overwhelmed mind begins absorbing all the love and blessings that we have received. She showers us with the unimaginable Pujya Maa announced that She will 'run' one round in Swargarohan from Pujya Prabhu's swaroop till the Kutiya. Then She said Rakshita and I will also run with Her. I couldn't believe that

૬૦

અધ્યાત્મ

Pujya Maa is giving me this opportunity! I am so blessed to have finished the marathon with Her energy. power. and grace And now, She is letting Rakshita and me run with Her! The One who runs this entire Universe is yet again proving to everyone that -age is just a number .

I requested Pujya Maa to wear her padded shoes that She wears in Swargarohan. But She had other plans. She removed Her socks too and was cheerfully walking. bare feet. down the stage It was a surreal environment in Swargarohan. Pujya Maa and we offered pranam to Pujya Prabhu's swaroop. All the devotees stood near the stage. waiting to witness Maa's divine play. Dishaben immediately grabbed the microphone and started singing - 'Kashto pade bhale ne. himmat na harwana. ame to-' (Let there be many obstacles. we will not lose our determination) All the devotees were standing with folded hands and singing along As Pujya maa started running. Rakshita and I followed Her footsteps slowly There cannot be any better "lead by example" than what Puga Maa showed all of us that day. The feelings of those moments of running behind Pujya Maa. in

જાન્યુઆરી : ૨૦૨૩

૬૧

Swargarohan. on Maa's Birthday are overwhelming and well beyond words.

Lord Krishna was 80 yrs old when he became Arjun's charioteer, his Guide, and I was feeling that Pujya Maa on her 80th birthday is running in front of me like my pacer, my guide in life !

As I was running with Pujya Maa. I was silently thanking and praying to Her to give me the strength and ability to always follow Her As soon as we completed 1 pradakshina. I told Pujya Maa that we have completed one round. But She didn't acknowledge me and kept running. It almost felt like She was in a state of Dhyaan (meditation). After completing the 2. pradakshina. Rakshita told Pujya Maa that we have completed 2 rounds. But Pujya Maa kept running and we followed Her until She completed 3 pradakshinas.

Why did Pujya Maa do 3 pradashinas? No one can tell or understand that. Later on, She told me that while She was running She couldn't hear any music. She didn't feel there was anyone around Her. in fact She was not even aware of Her surroundings. Personally, to me it felt like

૬૨

અધ્યાત્મ

Pujya Maa was taking us through Trilok (the 3 worlds) and reminding us that the only place where we have to be is at the lotus feet of Pujya Maa Prabhu. Hundreds of marathons happen every year across the world, but this marathon with Pujya Maa was the BEST marathon ever that I can and will run in my entire life. What more can I ask from Pujya Maa as ashirvaad or blessing, than Her personal support, encouragement, and motivation, to the extent of Her own participation in a sport I enjoy !

On Pujya Maa's birthday I came empty handed. but She never fails to shower us with gifts in the form of blessings and this time offering Herself to all of us. Thank you Pujya Maa Prabhu for everything. I pray at your lotus feet to always be by my side for every race and every marathon of life My koti koti pranams to Pujya Maa Prabhu.

—Shri Samit Manasha

તા.ક.વાયકોને નમ્ર અનુરોધ કે, 'મેરેથોન દોડ'ના એવોર્ડ વિનર શ્રી સમિતભાઈના આ 'સુંદર અંગ્રેજી લેખનો સુંદર ગુજરાતી અનુવાદ' આગામી અંકમાં આપ વાંચી શકશો. જરૂર વાંચી, આપણા 'સ્વર્ગારોહણના ગૌરવ'ને વધાવી લેશો.

જાન્યુઆરી : ૨૦૨૩

૬૩

॥ કઠપૂતળી ॥

આ જીવન લાગે જાણે ઈશ્વરની કઠપૂતળી !

તે જેમ નચાવે તેમ નાચતાં શીખી લઈએ

દાવાનળરૂપી સંસારમાં જ્યાં ધસી જાઉં છું

ત્યાં તે દોરીની પકડ મજબૂતીથી ખેંચી લે છે

જે જે જગ્યાએ લપસી જાઉં છું

ત્યાં તો એ મારી આગળ દોડતો રહે છે

ક્યાંક ભૂલભરેલું પગલું ભરી લઉં તો

તે માત બનીને સાચવી લેવા તત્પર ઊભો છે

પાનખરના પર્ણની જેમ ખરી જાઉં ત્યાં તો

તે વર્ષારૂપી આશાનો છંટકાવ કરવા છત્ર ધરી દે છે

વિચારોના ઉપવનમાં ભટકી જાઉં ત્યાં તો

તે રાહબર બનીને પથ પ્રદર્શિત કરતો રહે છે

—શ્રી પુણ્યા ઉપાધ્યાય

૬૪

અધ્યાત્મ